

ΠΕΜΠΤΗ 2 ΙΟΥΝΙΟΥ 2022

† Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ
ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ
ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Νικηφόρου Κωνσταντινούπολεως τοῦ ὁμολογητοῦ (†828).

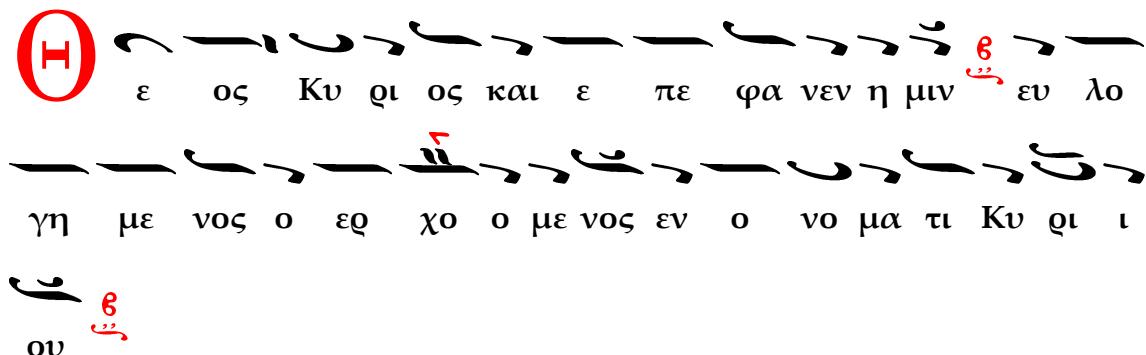
Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἀγαρηνῶν (†1819).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάφαλμον,
Συναπτὴ μεγάλῃ, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.
὾τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

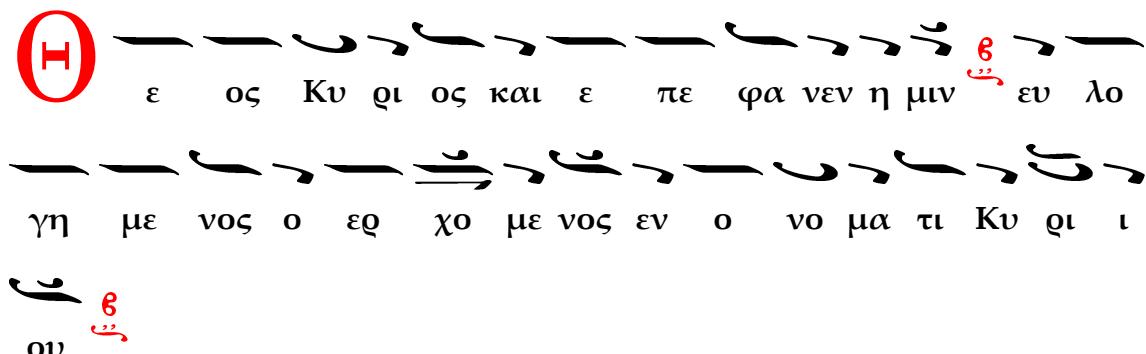
Ὕχος ἡ Δι-θο-

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἥμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ὕχος ἡ Δι-θο-

μων ρχα ρο ποι η σας τρς Ma θη τας Δ τη ε
 πα γγε λι α τρ A γι 8 Πνε ευ μα τος βε βαι
 ω θεντων αν των δι α τησευ λο γι ι ι ας Δ ρ ο
 τι συ ει ο Υι ος τρ Θε ου Δ ρ λυ τρω της τρ
 κο ο ο ο σμ8 8 (έκ γ')

τὸ τέλος: ο λυ τρω της τρ κο ο ο ο σμ8 8 Δ
 Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.
 "Οτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἡχος Λ Πα ♀

A γγε λων θαυ μα ζοντων της α νο δ8 το ξε ε
 νον και Ma θη των εκ πλητ το με ε νων το φρικτον της ε
 παρ σε ως Δ α νηλ θες με τα δο ξησως Θε ος και πυ
 λαι σοι ε πηρ θη σαν Σω τηρ Δι α τρ το αι δν
 να α μεις των 8 ρα νων ε θαυ μα ζον βο ω ω σαι Δ
 δο ο ξα τη κα τα βα σει σ8 Σω τηρ δο ο ξα τη βα
 σι λει α σ8 Δ δο ξα τη A να λη ψει σ8 μο νε φι λα

αν θρωω πε π

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, ἥχος π Γα φ

O προ αι ω νι ο ος u q Θε ος και α α ναρχος d
ην περ α νει λη φε ε q φυ σιν αν θρω ω πει ον d θε ο
ποι η σας μν στι κως ση με ρον α νε λη φθη q A
γγε λοι προ τρε χον τε ες q A πο στο λοις ε δει ει κνυ ον d
τρ τον πο ρεν ο με ε νον εις 8 ρα ν8ς d με τα δο ο
ξης πολλης v αν τω δε προ σκυ νη σαν τες ε λε γον u
δο ξα Θε ω τω α να λη φθε ντι n

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον. **Ἔχος π** q K ε φ

K α τελ θων 8 ρα νο θεν εις τα ε πι γει α q και
την κα τω κει με νην εν τη τρ α δ8 φρ8 ρα συν
α να στη σας ως Θε ος A δα μι αι αν μορφην q τη A
να λη ψει σ8 χρι στε εις 8 ρα ν8ς α να γα γων τω θρο
νω τω πα τρι κω σ8 συγ κα θε δρον α πειρ γα α

σω ως ε λε η μωνκαι φι λαν θρω ω πος
Δόξα. Καὶ νῦν. **Τὸ αὐτό.**

* * *

ANABAΘМОІ, ПРОКЕІМЕНОН
Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου.

Ἔχος **Βου ξ**

E κ νε ο τη το ο ο ος μ⁸ πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
αν τος α αν τι ι λα α α β⁸ 8 8 και σω ω ω
σον Σω ω τη η ηρ μ⁸ 8
O ι μι σ⁸ 8ν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ νν θη
η η τε ε ε ε ε α πο ο τ⁸ Κυ ν οι
ι ι 8 8 ως χο ο ο ο ορ το ο ο
ο ος γαρ πν υ οι ι ι ε ε σε ε ε
σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι
Δ ο ξα Πα τοι και Υι ω ω και αι Α α γι ι
ω Πνε εν μα α τι ι
A γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ ν

ξη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι}^ε και κα α θα αρ σει ^Δ^δ
 ν ψου ου ου ται αι λα α αμ προν ν νε ε ε ται ^Δ^δ
 τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι
 Ι Ι Ι ε ε ρο κρυ ν φι ι ι ω ως ^{Β8}
K ^{Β8} αι νυν και α ει και εις τρας αι ω νας των
 αι ω ω νων α α μη ην ^ε
A ^{Β8} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ ν ν
 ζει ^Δ^δ τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει
 ει ει θρα α ^{Πα}^θ αρ δε ε ε ε εν ο ο ο
 ο ου τα α ^π^ρ α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι
 Ι Ι Ιν προσ ζω ω ω ο γο ο νι ι ι
 α αν ^ε

Προκείμενον. Ἡχος δ'. (Ψαλμὸς μστ').

A ν ε ε βη ο Θε ος εν α λα λαγ μω ^Δ^δ
 Κν ρι ος εν φω νη η σαλπιγγος ^ε
 ξ Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας ^ε α λα λα ξα τε τω

Θε ω ^χ_δ εν φω νη α γα αλ λι α σε ως ^ε_χ
A νε ε ε βη ο Θε ος εν α λα λαγ μω ^Δ_δ
 Ku ρι ος εν φω νη η σαλπιγγος ^ε_χ
 Χ “Οτι Κυριος υψιστος, φοβερός, ^ε_χ βα σι λευς ^χ με ε γας ^Δ_δ
 ε πι πα σαν την γην ^ε_χ
A νε ε ε βη ο Θε ος εν α λα λαγ
 μω ω ω ω ^χ Ku ρι ος εν φω ω νη σαλπιγ γο ο ο
 ο ος ^ε_χ

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ο ιερεύς· Ότι ἄγιος εῖ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἄμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὅρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ὕχος Δι θ

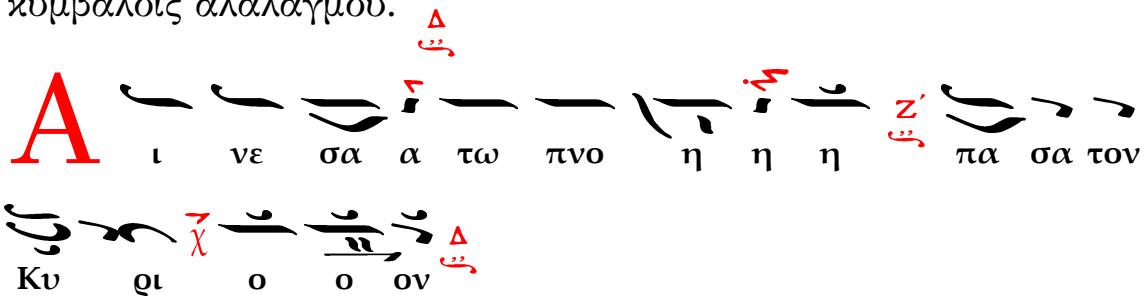
Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Ku ρι ον ^ε_χ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. ^Δ

Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Ku ρι ον ^ε_χ

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ο διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ο διάκονος: Σοφίᾳ· ὄρθοι· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Ο ἵερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο ἵερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἵερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ωραίας Πύλης.

Ἐωθινὸν Γ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 9-20).

Ἀναστὰς δὲ Ἰησοῦς προώì πρώτῃ σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἣς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίοντι, κάκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἡπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κάκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὅστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἔνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὧνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἀπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ο πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασι ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὄντι μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καὶναῖς· ὅφεις ἀροῦσι· καὶν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἀρρώστους χειρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ο μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Εκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ

Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο Προεστώς ἢ ὁ ἄναγνώστης·

Ἄναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἄγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἰ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, * τὸ δόνομά σου δόνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν. * Ιδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν δλῷ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Καὶ τὸν νέφαλον, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ ἀδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκούτεις μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν

αῖνεσίν σου.

Ὅτι, εὶ ήθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ὅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἄγαθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιάν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ὕχος Δι Θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι
Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον ε
ξα λει ψον τα πλη θη των ε μωων εγ κληματων

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κα πρε σβει αις ε λε
η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μωων εγ κλημα
των

Εἶτα, Ἰδιόμελον.

Ὕχος Πα Θ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ε ξα λειψον το α νο ο μη

μαα α α μη

Σ Πα η με ε ρον εν 8 ρα νοις αι α νω ω ω δυ ν
 να α α μεις στην η με τε ραν φυ υ σι ι ιν θε
 ω ω με ε ε ε ναι π θαν μα α ζ8σαι τ8 ξε ν8 τρο
 π8 8 την α α α νο ο ο ο δον δι δι η πο Πα
 ρ8ναλ λη η λαις λε ε γ8 8 8 σαι π τις 8 τος ο
 πα ρα γε νο με ε νος βλε π8 σαι δε τον οι κει ει
 ο ο ον Δε ε σπο ο ο την στας 8 ρα νι 8ς πν λας
 αι αιρειν δι ε ε ε κε λε εν ο ο ο ον το π μεθ
 ων α παν στως ν μν8 με εν σε τον με τα σαρ κος
 ε κει θεν πα λι ιν ερ χο ο ο ο με ε ε ε
 νον δι ως κρι τη ην τω ω ων α α πα α αν των σ και
 Θε ον πα αντο δυ να μο ο ο ο ο ον σ
 Σωσον, ό Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἔλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Αμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ό τοῦ ἥχου πλ. α' μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η'
καὶ δὲ τοῦ ἥχου δέ εἰς Γ' [ἄνευ στίχων].

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὕχος Πάπας Κεφαλῆς

ῳδὴ α'

T Παπά
ω Σω τη η ρι Θε ω ^υ τω εν θα λασ ση λα
ον ^υ πο σιν α βρο χοις ^Δ ο δη γη σαν τι ^υ και Φα
^{Δι} ^{Κε}
ρα ω παν στρα τι α κα τα πον τη σαν τι ^Δ αν τω
^M ^{Κε}
μο νω α σωμεν ο ο τι δε δο ξα α σται ^υ

Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι ^υ

A Παπά
σω μεν πα α ντες λα οι ^υ τω ε πι ω μων

χε ρε βιμ ^υ α να λη φθε ντι ^Δ με τα δο ο ξης Χρι
στω ^υ και συγ ^φ κα θη σαν τι η μαςεν δε ξι α τε
^{Δι} ^{Κε}
Πατρος ^Δ ω δην ε πι νι κι ον ο ο τι δε δο ξα

α σται ^υ

Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι ^υ

T Παπά
ον με σι ι την Θε ον ^υ και αν θρω πων Χρι στον ^υ
χο ροι Α γγε λων ^Δ θε α σα με νοι ^υ με τα σαρ κος
^{Κε}

Δι εν ν ψιστοις ε ξε πληττον το συμ φω νως δε α
 μελπον υμ νον ε πι νι κι ι ον
Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι
T Πα ω ο φθε ε ντι Θε ω ε πι τχ ο ρχς Σι
 να και νο μον δο ντι τω θε ο ο πτη Μω ση των
 Ε λαι ων εκ τχ ο ρχς α να λη φθεν τισαρ κι δο αυ
 τω παντες α σωμεν ο ο τι δε δο ξα α σται
Θεοτοκίον.

Γ περ α γι α Θε ο το κε σωσον η μας
A Πα χρα ντε Μη η τηρ Θε ου τον σαρ κω θεν τα
 εκ σου και εκ των κολ πων του γεν νη το ρος μη
 εκ φοι τη σαν τα Θε ον α παν στως πρε σβευ ε
 εκ πα σης πε ρι στα σε ως σω ω σαι ρς ε πλα α
μ
 σεν

Κανών τοῦ Ἡχου δ'.

Οὗ ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον.

Ἐν δὲ τῇ ή καὶ θ' Ὁδῇ.

Ποίημα Ἰωσὴφ τοῦ Θεσσαλονίκης.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἄνέστης τριήμερος, ὁ κατὰ φύσιν ἀθάνατος, καὶ ὥφθης τοῖς
ἔνδεκα, καὶ πᾶσι τοῖς Μαθηταῖς, καὶ ὀνέδραμες, Χριστὲ πρὸς τὸν

Πατέρα, νεφέλη ὄχούμενος, δ τοῦ παντὸς ποιητής.

Βοᾶ ἐμφανέστατα, φάλων Δαυΐδ δ θεόπνευστος· Ἀνέβη ὁ Κύριος, πρὸς τὰ οὐράνια, ἐν ἀλαλαγμῷ, καὶ σάλπιγγος ἡχήσει, καὶ πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα ἔφθασε.

Δόξα.

Γηράσαντα Κύριε, κόσμον πολλοῖς ἀμαρτήμασι, καινίσας τῷ Πάθει σου, καὶ τῇ Ἐγέρσει σου, ἀνελήλυθας, ὄχούμενος νεφέλη, πρὸς τὰ ἐπουράνια· δόξα τῇ δόξῃ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεσπότην ἐκύησας, πάντων πανάμωμε Δέσποινα, τὸν Πάθος ἐκούσιον καταδεξάμενον, καὶ ἀνελθόντα, πρὸς τὸν αὐτοῦ Πατέρα, ὃν περ οὐ κατέλιπε, καὶ σάρκα εἶληφε.

Ὕποκτάστητος

ῳδὴ γ'
Δ Παρ να μει ει τ^ό Σταυ ρ^ό σ^ό χρι στε ^υ στε ρε ω σον
μ^ό Δ^ό την δι α νοι αν ^υ εις το υ μνειν και δο ^ξα ζειν
σ^ό την σω τη ρι ον Α να λη ψιν ^υ

Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ^ξασοι ^υ ^ρ

Α Παρ νε πτηης ζω ο δο τα χρι στε ^υ προς τον Πα τε

ρα ^ό και α νυ ψω σας ^υ η μων το γε νος φι λαν θρω

πε τη α φα τω ευ σπλα γχνι α σου ^υ

Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ^ξασοι ^υ ^ρ

Α Ι τα ξει εις των Α γγε λων Σω τηρ ^υ βρο τει αν φυ

σιν ^ό θε α σα με ναι ^υ συν α νι ου σαν σοι α

M Kε

πα αυστως **υ**^q εκ πλητ το μεναι α νυ μνχν σε **υ**^q

Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι **υ**^q

E **Πα**^φ ξι στα αν το Α γγε λων χο ροι **υ**^q Χρι στε ο ρων

τες **υ**^q με τα σω μα τος **υ**^q α να λη φθεν τα και α **Κε**

νυ νμνχν **υ**^q την α γι αν σ8 Α να λη ψιν **υ**^q

Θεοτοκίον.

Γ περ α γι α Θε ο το κε σωσον η μας **υ**^q

I **Πα**^φ κε τε ευ ε α παν στως Α γνη **υ**^q τον προ ελ θον

τα **υ**^q εκ λα γο νων σ8 **υ**^q ρυ σθη ναι πλα νης δι α **Κε**

βο ο λ8 **υ**^q τ8ς ν μνχνταςσε Μη τε ρα Θε ου **υ**^q

Άλλος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ἐπάρατε πύλας οὐρανίους, ἵδοὺ παραγέγονε Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, σῶμα φορέσας γῆινον, ταῖς ἀνωτέραις ἔλεγον, δυνάμεσιν αἱ κατώτεραι.

Ζητήσας Χριστὲ τὸν πλανηθέντα, ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως Ἄδαμ, ὡς τοῦτον ἐνδυσάμενος, ἀνῆλθες καὶ ἐκάθισας, ἐκ δεξιῶν ὡς σύνθρονος Πατρός, ὑμνούντων Ἀγγέλων σε.

Δόξα.

Ἡ γῆ ἐορτάζει καὶ χορεύει, ἀγάλλεται καὶ ὁ οὐρανός, τῇ Ἀναλήψει σήμερον, τοῦ Ποιητοῦ τῆς κτίσεως, τοῦ προφανῶς ἐνώσαντος, τὰ διεστῶτα βουλήματι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θανάτου τεκοῦσα καθαιρέτην τὸν μόνον ἀθάνατον Θεόν, Παρθενομῆτορ πάναγνε, τοῦτον ἀεὶ ἴκέτευε, τὰ θανατοῦντα πάθη με, ἀπονεκρῶσαι καὶ σῶσαι με.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἥν ἐκφώνησις.

“Οτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα.

Τίτλος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐπιβὰς ἐν νεφέλαις τῶν οὐρανῶν, καταλείψας εἰρήνην τοῖς ἐπὶ γῆς, ἀνῆλθες καὶ ἐκάθισας, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν, ὡς ὅμοιούσιος τούτῳ ὑπάρχων καὶ Πνεύματι· ἐν σαρκὶ γὰρ ὥφθης, ἀλλ’ ἀτρεπτος ἔμεινας· ὅθεν ἀναμένεις, συντελείας τὸ πέρας, τοῦ κρίναι ἐρχόμενος, ἐπὶ γῆς κόσμον ἄπαντα, Δικαιοκρίτα Κύριε, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρούμενος, ὡς Θεὸς ἐλεήμων τοῖς δούλοις σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἴς ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Τίτλος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βιῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε·

* Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Ο Οἶκος.

Τὰ τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς καταλιπόντες, τὰ τῆς τέφρας τῷ χοϊ παραχωροῦντες, δεῦτε ἀνανήψωμεν, καὶ εἰς ὕψος ἐπάρωμεν, ὅμματα καὶ νοήματα· πετάσωμεν τὰς ὅψεις ὅμοῦ καὶ τὰς αἰσθήσεις, ἐπὶ τὰς οὐρανίους πύλας οἱ θυητοί, νομίσωμεν εἶναι τοῦ Ἐλαιῶνος εἰς ὅρος, καὶ ἀτενίζειν τῷ λυτρουμένῳ ἐπὶ νεφέλης ἐποχουμένῳ· ἐκεῖθεν γὰρ ὁ Κύριος εἰς οὐρανοὺς ἀνέδραμεν· ἐκεῖ καὶ ὁ φιλόδωρος τὰς δωρεὰς διένειμε τοῖς Ἀποστόλοις αὐτοῦ, καλέσας ὡς Πατήρ, καὶ στηρίξας αὐτούς· ὀδηγήσας ὡς Γενναῖος, καὶ λέξας πρὸς αὐτούς· οὐ χωρίζομαι ὑμῶν· * Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ. (†828)

Στίχ. Τοῦ Πατριάρχου Πατριάρχης πλησίον,
Θείου γέροντος Ἀβραάμ, Νικηφόρος.

Δευτερίη Νικηφόρος εἰς Ἐδέμ εῦρατο μοίρην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ποθεινοῦ, ἐπισκόπου Λουγδούνου ἐν Γαλλίᾳ, ἀθλήσαντος κατὰ τὸν τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου διωγμόν. (†177)

Στίχ. Ποθεινὸς ἐπίσημος κριὸς Λουγδούνων,
Ὄν περ ἐπόθει εὗρε τῷ μαρτυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἀγιοι τριάκοντα δκτὸς μάρτυρες, ἐν λουτρῷ
βληθέντες, τῆς θύρας ἐμφραγείσης, τελειοῦνται.

Στίχ. Μάτην Ἀθληταῖς φράττεται λουτροῦ θύρα,
Χριστὸς γὰρ ἔγγυς, ἐκβοῶν, ἔγὼ θύρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀγία μήτηρ μετὰ τῶν τριῶν αὐτῆς τέκνων ξίφει
τελειοῦνται.

Στίχ. Σὺν παιδίοις τμηθεῖσα, Μῆτερ καλλίπαις,
Ἴδοὺ βοᾶς ἔγω τε καὶ τὰ παιδία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἐράσμου, τοῦ ἐν
Χερμελίᾳ τῆς Ἀχρίδος. (†303)

Στίχ. Ἐρασμον ἀθλήσαντα σήν, Σῶτερ, χάριν,
Ἐρασμίως τρέχοντα εἰς πόλον, δέχου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν διὰ τοῦ Ἅγιου Ἐράσμου
πιστευσάντων εἴκοσι χιλιάδων μαρτύρων, ξίφει τελειωθέντων.
(†303)

Στίχ. Κάρας ἀθλητῶν τὰς ξίφει τετμημένας,
Εὗρης πεσόντων χιλιάδας δὶς δέκα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων δέκα χιλιάδων μαρτύρων τῆς
Ἀντιοχείας, τῶν ἀθλησάντων κατὰ τὸν τοῦ Δεκίου διωγμόν.
(~†250)

Στίχ. Μία μυριὰς πιστῶν Ἀντιοχείας,
Ὕπερ τῆς Χριστοῦ ἐναθλοῦσιν ἀγάπης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Μαρίου τοῦ ἐν
Κωνσταντινούπόλει. (~†930)

Στίχ. Ἄμα τῇ μητρὶ ὁ Μαρῖος Μαρία,
Χριστὸν ὁρῶσιν, Γίὸν Ἀγνῆς Μαρίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου,
ἐπισκόπου Μιλήτου, τοῦ ἀσκητοῦ. (ια' αι.).

Στίχ. Ἐν ἐπισκόποις Ἅγιος Νικηφόρος,
Καὶ ἐν ἀσκηταῖς θαυμαστὸς παρὰ πᾶσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων Ἱερομαρτύρων Μαρκελλίνου
τοῦ πρεσβυτέρου καὶ Πέτρου τοῦ ἔξιρκιστοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ
ἀθλησάντων. (†304)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἀγίων μαρτύρων Κυριακοῦ καὶ
Ἀπολλιναρίου, τῶν ἐν βορείῳ Ἀφρικῇ ἀθλησάντων. (ε' αι.).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἀγίου Εὐγενίου α', πάπα Ῥώμης,
διμολογητοῦ κατὰ τοῦ Μονοθελητισμοῦ. (†657)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀδαλγίου (Adalgis), κήρυκος
καὶ κτίτορος μονῆς ἐν Θιεράχῃ (Thiérrache) τῆς βορείου Γαλλίας.
(†686)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βοδφάνου (Bodfan), πολιούχου
Ἄβέρονου (Abern) ἐν Γβυνέδδῃ (Gwynedd) τῆς Ούαλίας. (ζ' αι.).

Τη αύτη ήμέρα, μνήμη τοῦ ἀγίου Ὀδονος (Odo) τοῦ ἀγαθοῦ, ἀρχιεπισκόπου Καντερβούριας ἐν Ἀγγλίᾳ. (†958)

Τη αύτη ήμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου Νικολάου τοῦ προσκυνητοῦ, διὰ Χριστὸν σαλοῦ, ἐκ Στειρίου Βοιωτίας ὁρμωμένου καὶ ἐν Τρανίῳ (Trani) τῆς Ἀπουλίας τελευτήσαντος. (†1094)

Τη αύτη ήμέρα, μνήμη τοῦ ὁρθοδόξου πρίγκιπος Ἀνδρέου τοῦ Νίζεγοροδ ἐν Ρωσίᾳ. (†1365)

Τη αύτη ήμέρα, μνήμη τοῦ ἀγίου νεομάρτυρος Ἰωάννου, τοῦ ἐν Ἀσπροκάστρῳ μαρτυρήσαντος καὶ ξίφει τελειωθέντος. (†1492)

Στίχ. Δοὺς αἷμα βραχύ, ὡς Ἰωάννη μάκαρ,
Ἐξηγγόρασας Βασιλείαν τοῦ πόλου.

Τη αύτη ήμέρα, μνήμη τοῦ ἀγίου νεομάρτυρος Δημητρίου, ἐν Φιλαδελφείᾳ μαρτυρήσαντος καὶ μαχαίρᾳ τελειωθέντος. (†1657)

Στίχ. Φρίττει σε, Δημήτριε, καὶ πῦρ εἰκότως,
Ὕπερ Θεοῦ θανόντα, δὲν φρίττει κτίσις.

Τη αύτη ήμέρα, μνήμη τοῦ ἀγίου νεομάρτυρος Κωνσταντίνου, τοῦ ἐξ Ἀγαρηνῶν, ἐκ Λέσβου καταγομένου καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀθλήσαντος. (†1819)

Στίχ. Ἐξ ἀκανθῶν εὔοσμον οἴά περ ὁόδον,
Ἀνθήσας ἐνήθλησας, ὡς Κωνσταντῖνε.

Τη αύτη ήμέρα, μνήμη τοῦ ἀγίου νεομάρτυρος Λεάνδρου τοῦ Ηπειρώτου.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τη αύτη ήμέρα Πέμπτη τῆς ἔκτης Ἐβδομάδος ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν Ἀνάληψιν ἐορτάζομεν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Ἐκ δεξιᾶς καθίσας πατρικῆς Λόγε,
Μύσταις παρασχὼν πίστιν ἀσφαλεστέραν.

Ο ἀναληφθεὶς ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

* * *

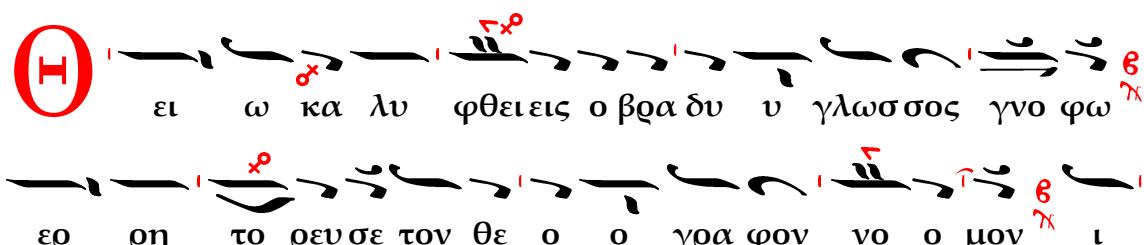
ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Πεντηκοστῆς

Ψάλλονται μόναι αἱ ἱαμβικαὶ ἀπὸ τῆς Ἀναλήψεως μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς.

Ἡχος η Βου ξ

ῳδὴ α'

λυν γαρ εκ τι να α ξας ομ μα τος νο ο ου
 ο ρα τον ο ον τα ^Δ και μν ει ται Πνευ μα τος
 γνω σιν ^χ γε ραι αι ρων εν θε ε οιςτοις ασ μασιν ^χ
 ὠδὴ γ'

E δρη ξε γα στρος η τε κνω με νης πε δας ^χ νβ
 φιν τε δυ σκα θεκ τον εν τε κνχ με ε νης ^χ μο νη προ
 σευ χη της προ φη τι δος πα α λαι ^Δ Αν νης φε
 ρου ου σηςπνευ μασυν τε τρι μμε ε νον ^χ προς τον δυ
 να α στην ^Δ και Θε ον των γνω σε ων ^χ
 ὠδὴ δ'

A ναξ α να ακ των οι ος εξ οι ου μο ο νος ^χ
 Λο γοςπροελ θων Πα τρος εξ α ναι τι ι ου ^χ ι σο σθε
 νες σου Πνε ευ ματοις α πο στο ο λοις ^Δ νη μερ τες
 εξ ε πεμψας ως ευ ερ γε ε της ^χ α δ8 σι δο ξα τω
 κρα τει σ8 Κυ ρι ε ^χ
 ὠδὴ ε'

Λ ν τη η ρι ον κα θαρ σιν αμ πλα κη μα α

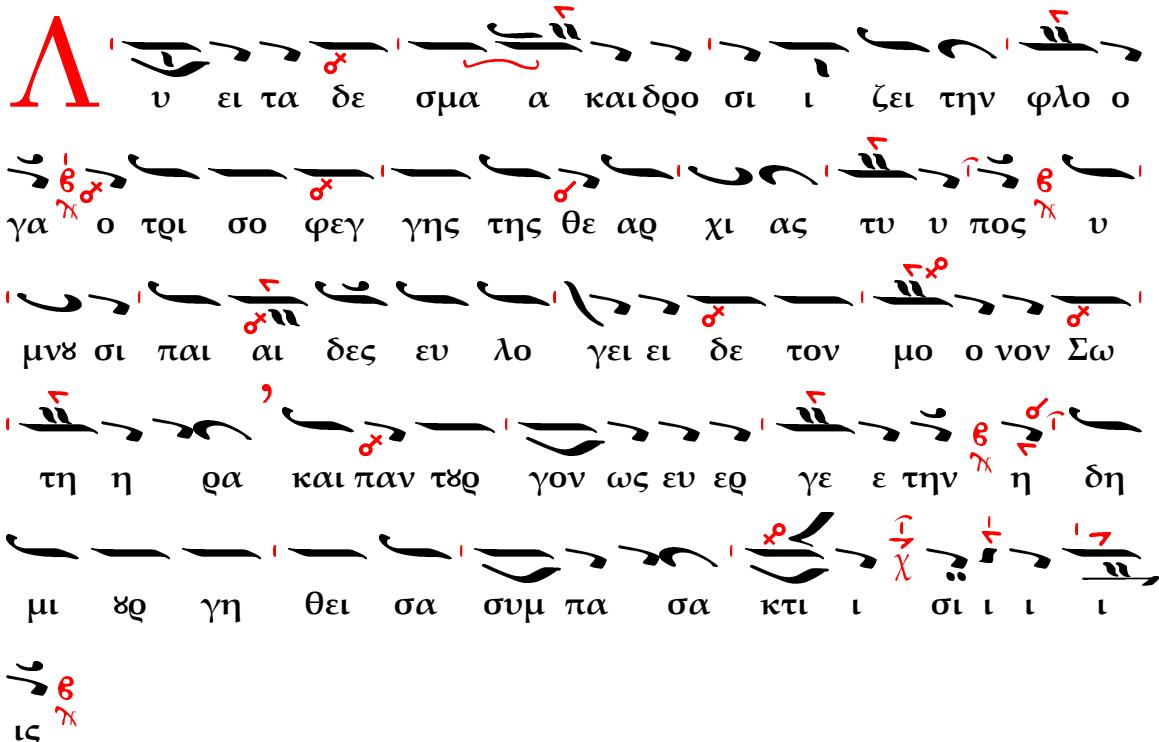
τῶν πνεύματος οὐ πνεῦμα δέ ξασθε πνεῦμα μάτος δρόος σὸν
 ωτε εκ να φω το μιρφα της Εκ κλησι ασθε
 νυν εκ Σιων γαρ εξε λη η λυ θε νο ο μος
 η γλωσσο πνεύμα σο μιρφος πνεῦμα μάτος χα αρις
 ὥδης

Iλα σμος η μιν χρι στε καισωτη ρι ι α ο Δε
 σπο της ε λαμψας εκ της Παρθενε ε νην ινως προ
 φη την θηρος εκ θαλαττι ιου στερνων Ιω
 να αντης φθορα ασ δι αρ πα ασης ο λον τον
 Αδαμ παγγε νη πε πτω κο ο τα
 ὥδης

Sυμ φωνον ε θροη σεν ορ γανων με ε λος
 σε βειντοχον σο τευκτον α ψυχον βρε ε τας η του Πα
 ρα κλη τη δε φω σφορος χα αρισσε βασμι α
 αζει τη βο αν Τριας μοο νη ι σο σθε νης
 αναρχος εν λογη τος ει

Ωδὴ γ'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ύπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

* * *

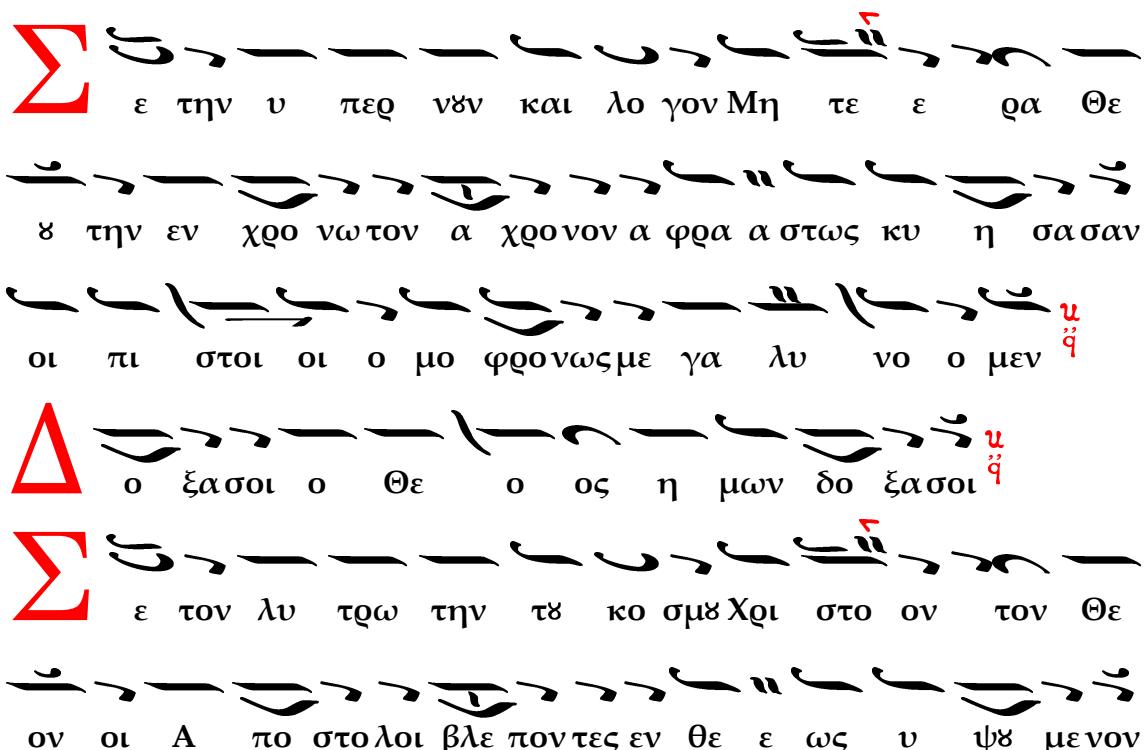
Ο διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

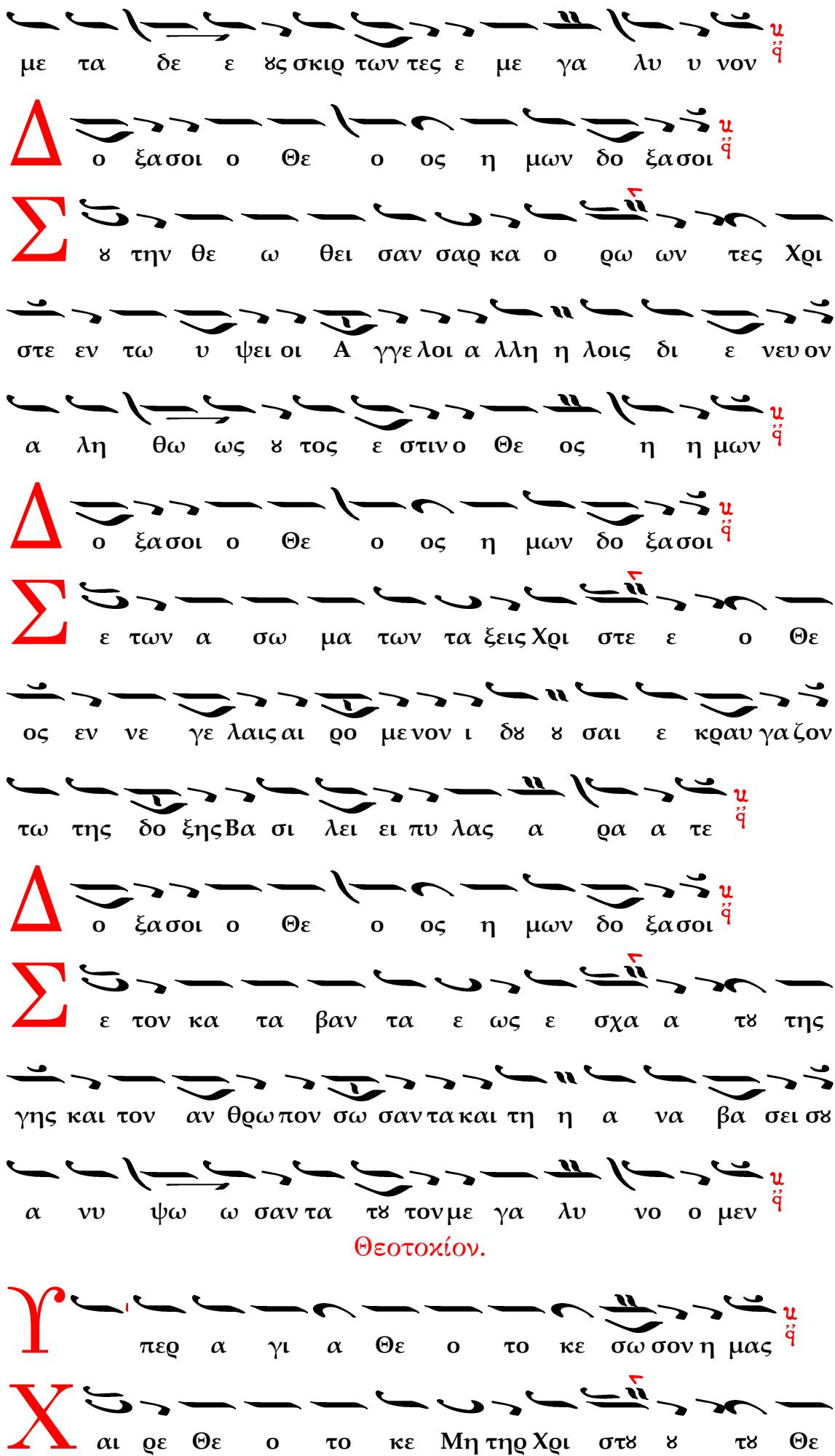
Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

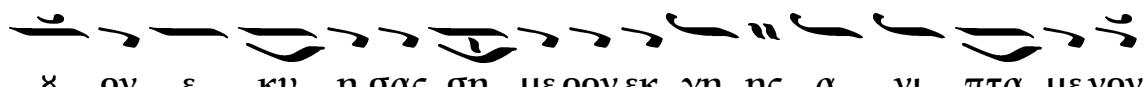
Ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἔορτῆς.

Ωδὴ θ'.

Ὕχος πᾶς Κεφαλή

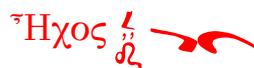

 με τα δε ε 8ς σκιρ των τες ε με γα λυ υ νον υ
Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι υ
Σ 8 την θε ω θει σαν σαρ κα ο ρω αν τες χρι
 στε εν τω ν ψει οι Α γγελοι α λλη η λοις δι ε νευ ον
 α λη θω ως 8 τος ε στιν ο Θε ος η η μων υ
Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι υ
Σ ε των α σω μα των τα ξεις χρι στε ε ο Θε
 ος εν νε γε λαισαι ρο μενον 1 δ8 8 σαι ε κραυ γαζον
 τω της δο ξησβα σι λει ει πυ λας α ρα α τε υ
Δ ο ξασοι ο Θε ο ος η μων δο ξασοι υ
Σ ε τον κα τα βαν τα ε ως ε σχα α τ8 της
 γης και τον αν θρωπον σω σαν τα και τη η α να βα σει σ8
 α νυ ψω ω σαν τα τ8 τον με γα λυ νο ο μεν υ
Θεοτοκίον.
Γ περ α γι α Θε ο το κε σωσον η μας υ
X αι ρε Θε ο το κε Μη τηρ χρι στ8 8 τ8 Θε

 ε ον ε κυ η σας ση με δον εκ γη ης α νι πτα με νον

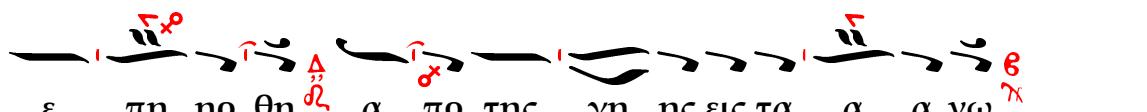
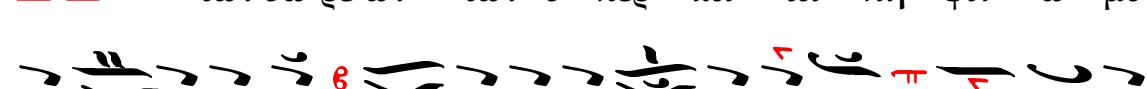
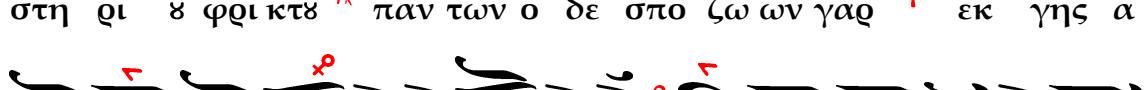
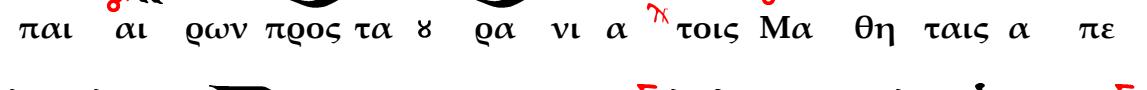
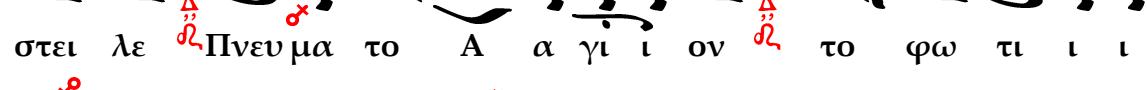
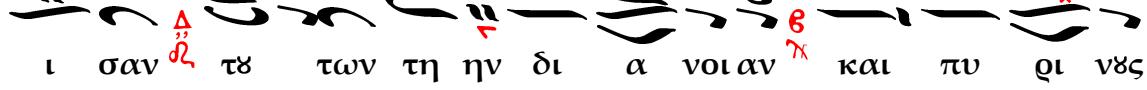
 συν Α γγε ε λοις ο ρω σα ε με γα λυ ν νες

Άλλος. Άπας γηγενής.

Μεγαλυνάριον.

Ἅχος *Bou ξ*

A
 α γγε λοι την α νο δον τς Δε σπο τς

 ο ρων τες ε ε ξε πληττον το πως με τα δο ξης

 ε πη ηρ θη α πο της γη ης εις τα α α νω
Ω
 των δω ρε ων των ν περ κα τα λη ψιν ω μυ

 στη ρι ε φρι κτς παν των ο δε σπο ζω ων γαρ εκ γης α

 παι αι ρων προς τα ε ρα νι α τοις Μα θη ταις α πε

 στει λε πνευ μα το Α α γι ι ον το φω τι ι ι

 ι σαν τς των τη ην δι α νοι αν και πυ ρι νγς

 τε λε σαν εν χα ρι τι

A
 α γγε λοι την α νο δον τς Δε σπο τς

 ο ρων τες ε ε ξε πληττον το πως με τα δο ξης

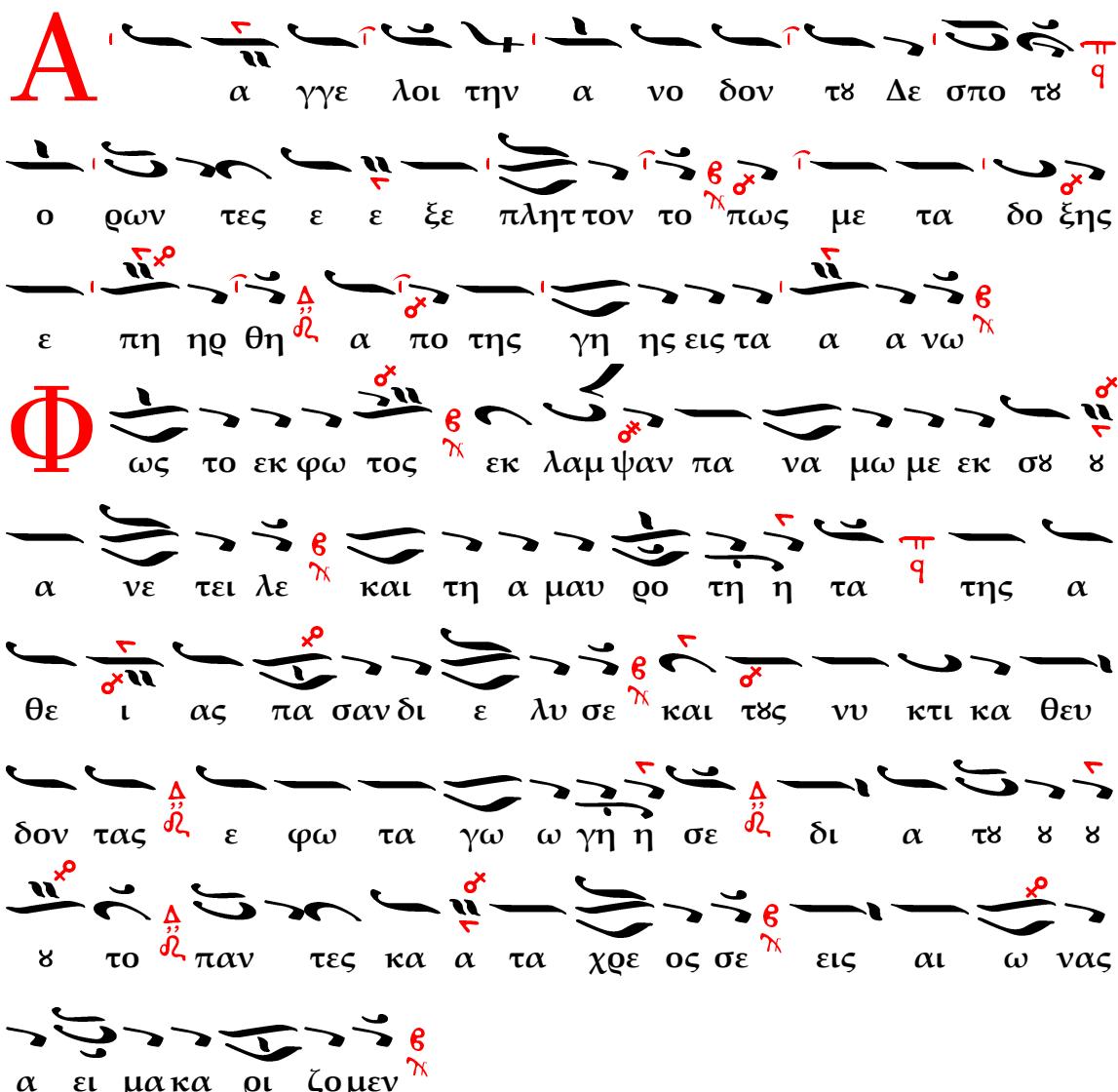
 ε πη ηρ θη α πο της γη ης εις τα α α νω

Σ τι φει Μα θη των ^σ_χ ο Κυ ρι ος ε φη σεν Γ μει εις
 κα θι σα τε ^σ_χ εις Ι ε ρο σο λν υ μα ^π_ρ κα γω εκ
 πε εμ ψω υ μιν Πα ρα κλη τον ^σ_χ αλ λον Πα τοι τον συν
 θρο νον ^Δ_ρ κα μοι ο μο ο τι ι μον ^Δ_ρ ον ο ρα α α
 α τε ^Δ_ρ α να λα αμ βα νο με νον ^σ_χ και νε φε λη
 φω τος ε πο χ^χ με νον ^σ_χ

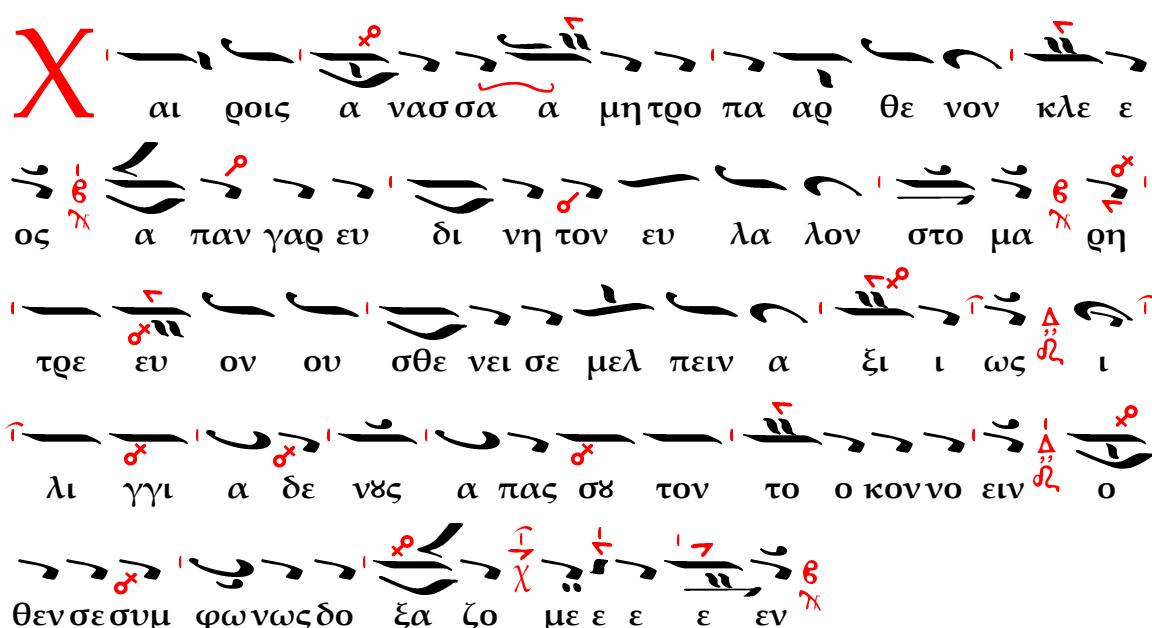
Δόξα.

A α γγε λοι την α νο δον τ^χ Δε σπο τ^χ
 ο ρων τες ε ε ξε πληττον το ^σ_χ πως με τα δο ξης
 ε πη ηρ θη ^Δ_ρ α πο της γη ης εις τα α α νω ^σ_χ
H ο θη εμ φανως ^π_ρ η με γα λο πρε πει α α νω
 θεν των ρα νων ^σ_χ τ^χ σαρ κι πτω χεν σα αν τος ^π_ρ και συ νε
 δρι ι α Πα τρος τε τι μη ται ^σ_χ φυ σις η μων η εκ
 πτω τος ^Δ_ρ πα νη γυ ρι ι σω ω μεν ^Δ_ρ και συ μ φω ω ω
 ω νως ^Δ_ρ παν τες α α λα λα ξω μεν ^σ_χ και κρο τη σω
 μεν χει ρας γη θο με νοι ^σ_χ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Καταβασία.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

“Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ
Ἐξαποστειλάριον Αύτόμελον.

Ὕχος Ἀ Δι Θ

Tων Μα θη των ο ρων των Σε α α νε λη η
 φθης ⁶ χρι στε προς τον Πα τε ρα συ νε ε δρι α α
 ζων ⁶ Αγ γε λοι προ τρε χον τε ες ε κρα αν γαζον α ρα
 τε πν υ λας α α ρα τε ⁶ ο Βα σι λευς γα αρ α
 νη ηλ θε προς την αρ χι φω ω τον δο ο ξα αν ⁶
 (ἐκ γ').

* * *

AINOI

Ὕχος Λ Πα φ

Pα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ ν ν
 ρι ι ι ι ον ⁹ αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
 ων ον ρα α νων αι νει τε α αν το ο ον εν τοι οις
 ν ψι ι ι ι στοις ⁹ Σοι πρε ε ε πει ν ν μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Aι νει τε αν το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
 λοι οι οι α α αν τον ⁹ αι νει ει ει τε α αν τον

 πα σαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε
 πει ν ν μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρυμή, ρυθμός) καί·

Στιχηρὰ Προσόμοια γένεσις δέ.

Ὕχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἄγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ, πανηγυρίσωμεν, τῷ ἐπὶ θρόνου δόξῃ,
Θεῷ ἐποχουμένῳ, κραυγάζοντες τὸν ὄμνον· Ἅγιος εἰ, ὁ Πατὴρ ὁ
οὐράνιος, ὁ συναΐδιος Λόγος, Ἅγιος εἰ, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ
πανάγιον.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἄγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ, ...

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Ἀγγέλων, κατανοοῦντες Σωτήρ, τὸ τῆς ἀνόδου
ξένον, διηπόρουν ἀλλήλοις· Τίς ἡ θέα αὕτη; ἄνθρωπος μέν, τῇ
μορφῇ ὁ ὁρώμενος· ως δὲ Θεός, ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, μετὰ
σώματος ἀνέρχεται.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Οἱ Γαλιλαῖοι ὁρῶντες, ἀναληφθέντα σε, ἀπὸ τοῦ Ἐλαιῶνος, μετὰ
σώματος Λόγε, ἥκουντον Ἀγγέλων, βιώντων αὐτοῖς· Τί ἔστήκατε
βλέποντες; οὗτος ἐλεύσεται πάλιν μετὰ σαρκός, καθ' ὃν τρόπον
ἐθεάσασθε.

Ὕχος Δι θ

 Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και γι νι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε εν μα τι

 Κ αι νν ν υ υ ν και α α ει και εις τους αι ω ν ας

τωναι ω ω ωνων α α μην Δι

E Δι τε ε χθης ως αν το ος η θε ε ε ε
 λη η η η σας ε φα α νης ως α αν τος η η η
 βουον λη η η θης ε παθες σαρ κι ι ι ι ο Θε
 ε ο ο ος η η η μων εκ νε κρω ω ων α α
 νε ε ε στης πα τη η σα α ας τον θα α
 να α α α τον α νε λη η φθη η ης εν δο ο
 ξη ο τα συ νμ παν τα πλη η η ρων ε
 α πε ε στει λας η η μιν πνε ε εν μα θει ει
 ον τον α νν μνειν και δο ξα ζειν σου Ζ' τη ην θε
 ο ο ο τηη η η τα Δι

Καὶ εύθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἥχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἥχος Δι Θεο

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν ν
 ψι δοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις εν

δο κι ι α

Γ μνθ μεν σε ευ λο γγ μεν σε προ σκυ νθ μεν σε
δο ξο λο γγ μεν σε ευ χα ρι στθ μεν σοι δι α την με
γα α λην σθ δο ο ξαν

K ν ρι ε βα σι λευ ε πθ ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ παν το κρα α τορ **Κ** ν ρι ε Υι ε μο νο γε νες I
η σθ χρι στε και A α γι ον Πνε εν μα

K ν ρι ε ο Θε ος ο α μνος τθ Θε ου ο Υι
ος τθ Πα τρος ο αι ρων την α μαρ τι αν τθ κο
ο ο σμθ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων
τας α μαρ τι ας τθ κο ο σμθ

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων **ο** κα θη με νος
εκ δε ξι ων του Πατρος και ε λε η σον η μας

O τι συ ει μο νος A γι ος συ ει ει μο νος **Κ** ν
ρι ος I η σθς χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην

K αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε και αι
 νε ε σω το ο νο μα α σ8 εις τον αι ω ω να
 και εις τον αι ω να τ8 αι ω νος

K α τα ξι ω σον Ku ρι ε εν τη η με ρα τα
 αν τη α να μαρ τη τ8ςφυ λα χθηη ναι η μας

E ν λο γη τος ει Ku ρι ε ο Θε ος των Πα
 τε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
 το ο νο μα α σ8 εις τ8ς αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Ku ρι ε το ε λε ος σ8 εφ η μας κα
 θα περηλ πι σαμεν ε πι σε

E ν λο γη τος ει ει Ku ρι ε δι δα ξο ον με τα
 δι και ω μα τα α σ8

K ν ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
 α και γε νε α ε γω ει πα Ku ρι ε ε λε η
 σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μ8 ο τι η μαρ το ον
 σοι

Kυρι ε προς σε κα τε φυγον δι δαξον με τε
 ποι ειν το θε λη μα α σθ ο τι συ ει ο Θε ο οσ
 με

Oτι παρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
 ι σθ ο ψο ο με θα φως

Pαρα τει νον το ε λε ο ος σθ τοις γι νω σκε
 σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σχν ρος
 Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

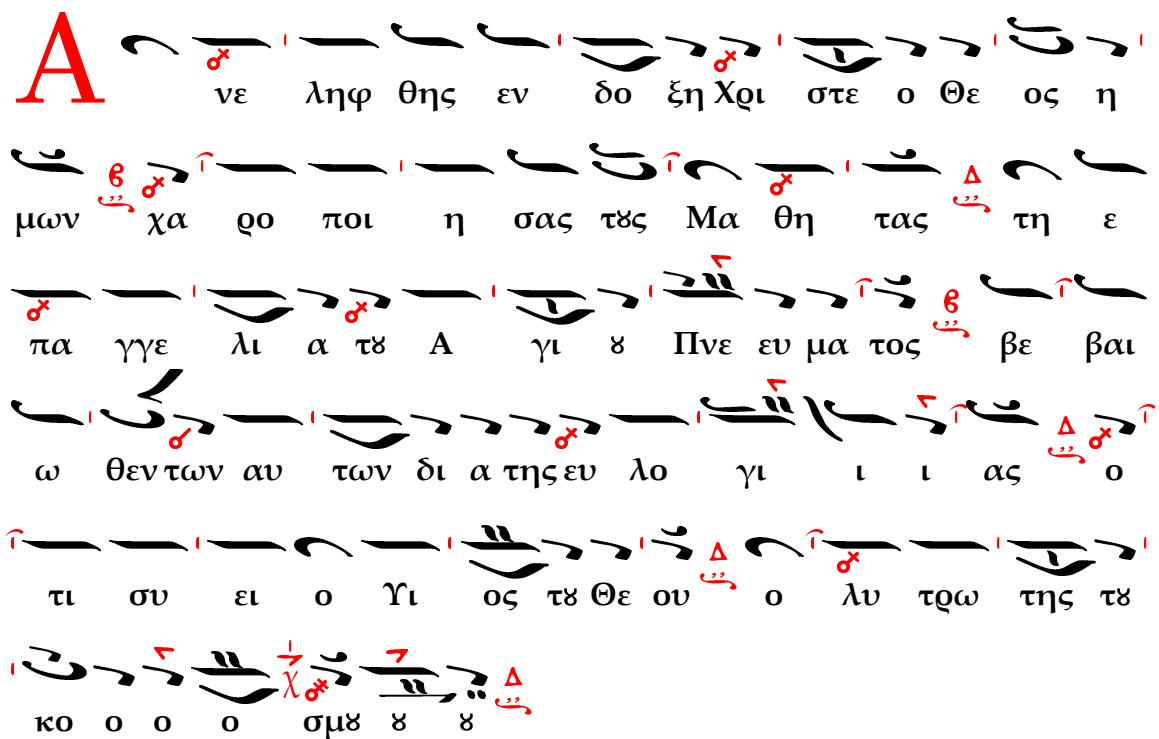
Kαι νυν και α ει και εις τος αι ω νας των αι
 ω ω νων α μην

Aγι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Aα α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α
 α γι ο ος ι σχν ν ρος Α γι ο ο ος α θα α
 α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον
 η η η η μα α α ας

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ὕχος Λ Δι - Θ

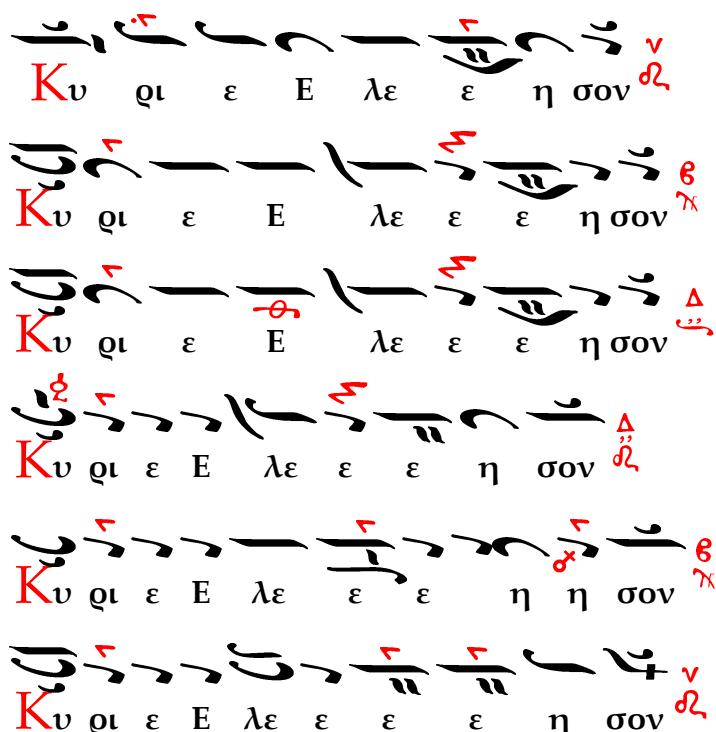

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

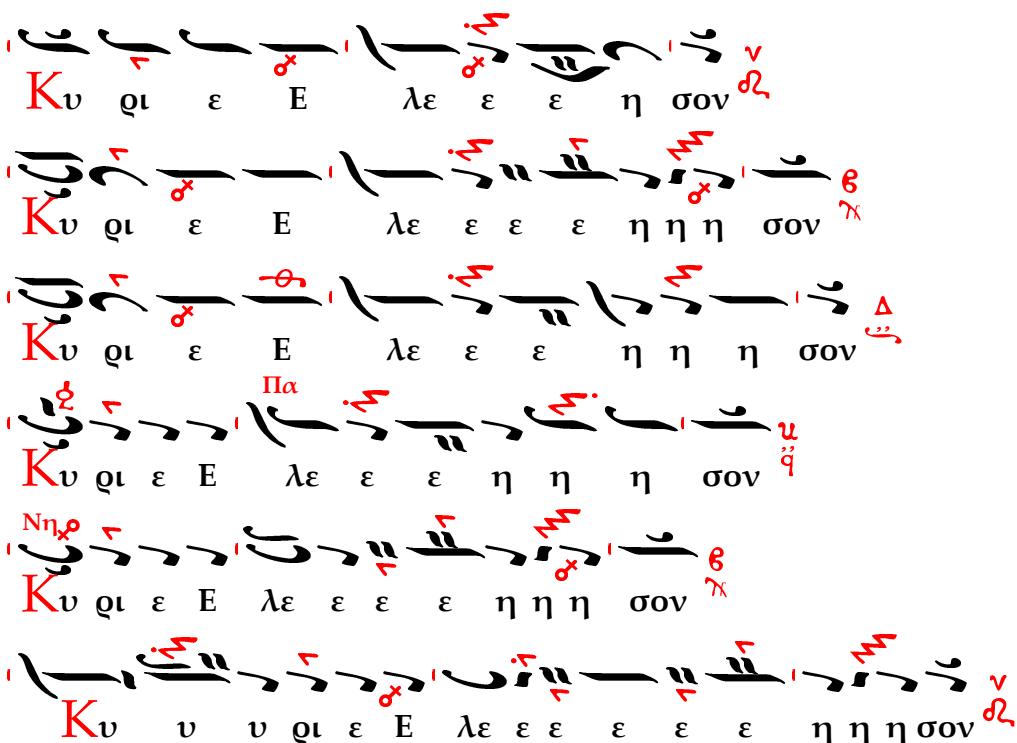
Τὰ ἔξαπλα.

Ὕχος Λ Δη Ω

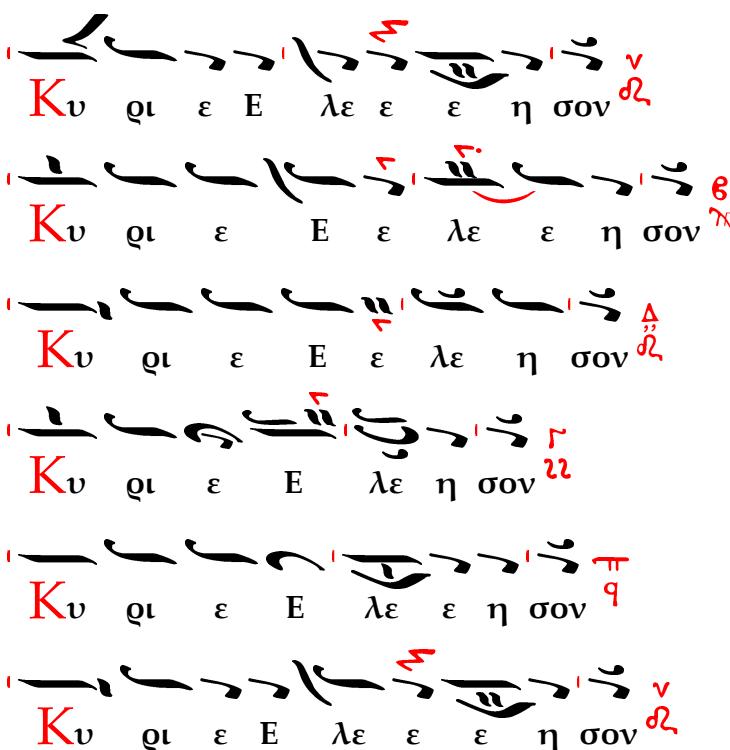
Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφὴ Μελετίου Συκιώτου).

Ὕχος πᾶς Νη 2

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ὕχος πᾶς Νη 2

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί,
καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ἡ γ' καὶ ἡ Σ' ὡδή.
Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ὕχος Δι Θ.

Ἀντίφωνον Α'. Ὅχος β'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν· λέγω ἐγὼ τὰ
ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. (μδ' 2)

Tαις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. β'. Ωραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη
χάρις ἐν χείλεσί σου. (μδ' 3)

Tαις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ο θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ὁ ἀβδὸς
εὐθύτητος ἡ ὁράβδος τῆς βασιλείας σου. (μδ' 7)

Tαις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Στίχ. δ'. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον
ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. (μδ' 8)

Tαις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
 σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Tαις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
 σον η μα ας

‘Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

‘Οτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς με' (45).

Στίχ. α'. Ο Θεὸς ἡμῶν καταψυγή καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψει
ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. (με' 2)

Σ ω σον η μα ας γι ε ε Θε ου ο εν
δο ξη α να ληφ θης αφ η μων ειςτ8ς 8 ρα ν8ς ψαλ
λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α

Στίχ. β'. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ
Θεὸς Ἰακώβ. (με' 8)

Σ ω σον η μα ας γι ε ε Θε ου ο εν
δο ξη α να ληφ θης αφ η μων ειςτ8ς 8 ρα ν8ς ψαλ
λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α

Στίχ. γ'. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἢ ζήτετο τέρατα ἐπὶ¹
τῆς γῆς. (με' 9)

Σ ω σον η μα ας γι ε ε Θε ου ο εν
δο ξη α να ληφ θης αφ η μων ειςτ8ς 8 ρα ν8ς ψαλ
λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α

Στίχ. δ'. Σχολάσατε καὶ γνῶτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι
ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. (με' 11)

Σ ω σον η μα ας γι ε ε Θε ου ο εν
δο ξη α να ληφ θης αφ η μων ειςτ8ς 8 ρα ν8ς ψαλ

λον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α Δ

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Kαι νυν καὶ α εἰ καὶ εἰς τὸς αι ω νας των αι ω
νων α μην Δ

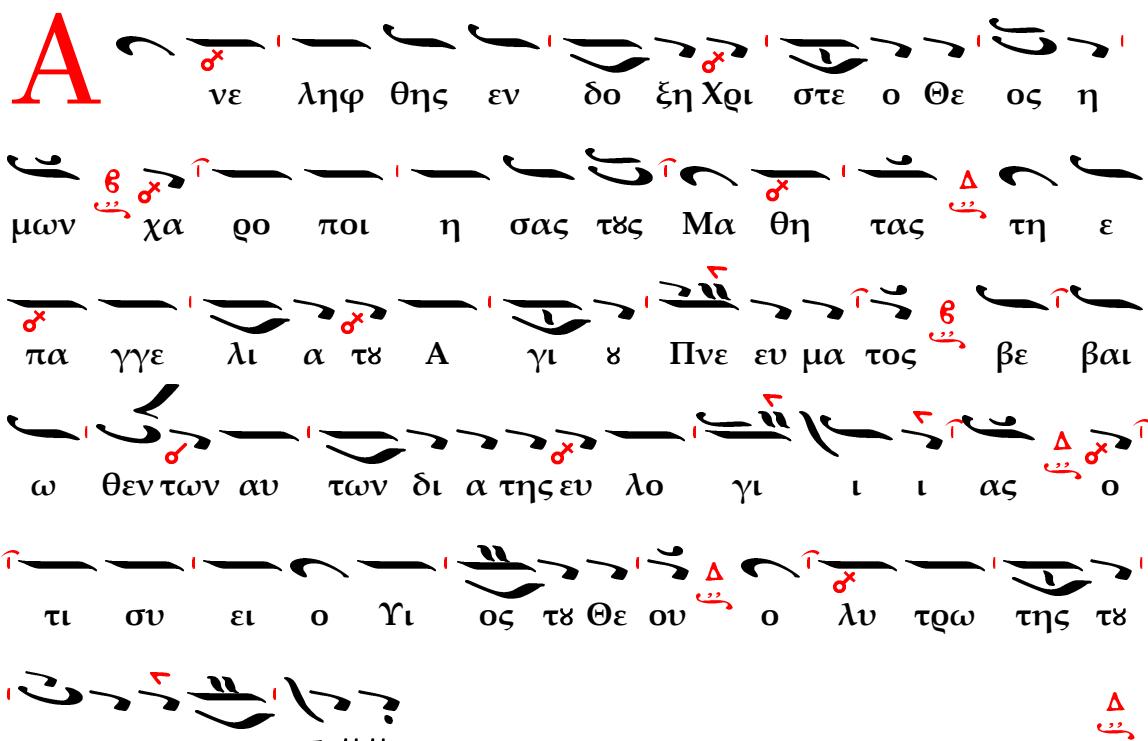
Oμο νο γε νης γι ος καὶ Λο γος τὸ Θε ου α
θα να τος ν πα αρ χων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε ν8 Μα ρι ι ας Δ α τρε πτως ε ναν θρω πη
σας Σταυ ρω θεις τε χρι στε ο Θε ος Δ θα να τω
θα να τον πα τη η σας Δ εις ων της α γι ας Τρι
α α α δος Δ συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
και τω Α γι ω Πνε εν μα τι Δ σω σον η μα α
ας Δ

‘Ο διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἔχφωνησιν·
‘Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...

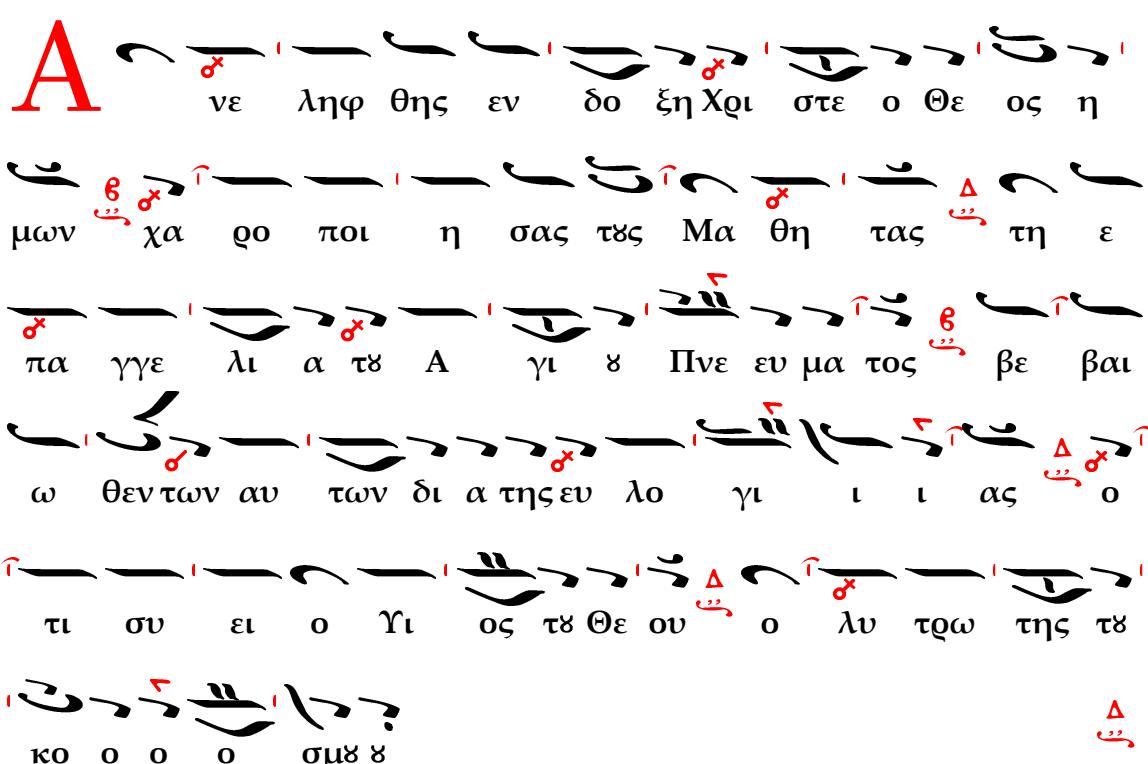
Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος δ'. Ψαλμός μστ' (46).

Ἡχος Λιθός

Στίχ. α'. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως. (μοσ' 2)

Στίχ. β'. Ὁτι Κύριος ὑψιστος, φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (**μοστ' 3**)

Στίχ. γ. Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἀγίου αὐτοῦ. (**μοστ' 9**)

A νε ληφ θης εν δο ξη χρι στε ο Θε ος η
 μων χα ρο ποι η σας τας Μα θη τας τη ε
 πα γγε λι α τα A γι 8 Πνε ευ μα τος βε βαι
 ω θεντων αν των δι α της ευ λο γι ι ι ας ο
 τι συ ει ο Υι ος τα Θε ου Δ ρο λυ τρω της τα
 κο ο ο ο σμα 8 8 Δ

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Είσοδικόν.

(Εάν είσοδεύουν πολλοί ιερεῖς, φάλλουν αύτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ὕχος Δι Θ

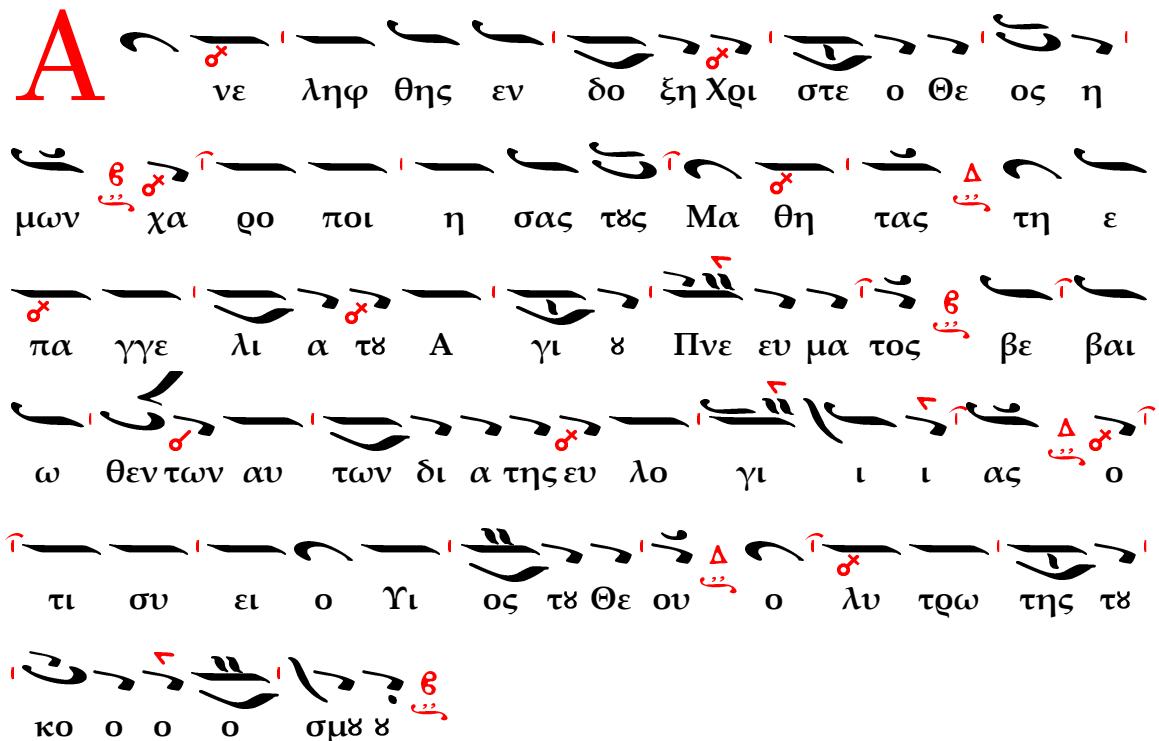
A νε ε βη ο Θε ος εν αλ λα λαγ μω
 κυ ρι ος εν φω ω νη η σα αλ πι γγος σω σον η μα
 ας Υι ε ε Θε ου Δ ο εν δο ξη α να ληφ θης αφ
 η μων εις τας 8 ρα ν8 8 8 8 8 Δ

ό β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α Δ

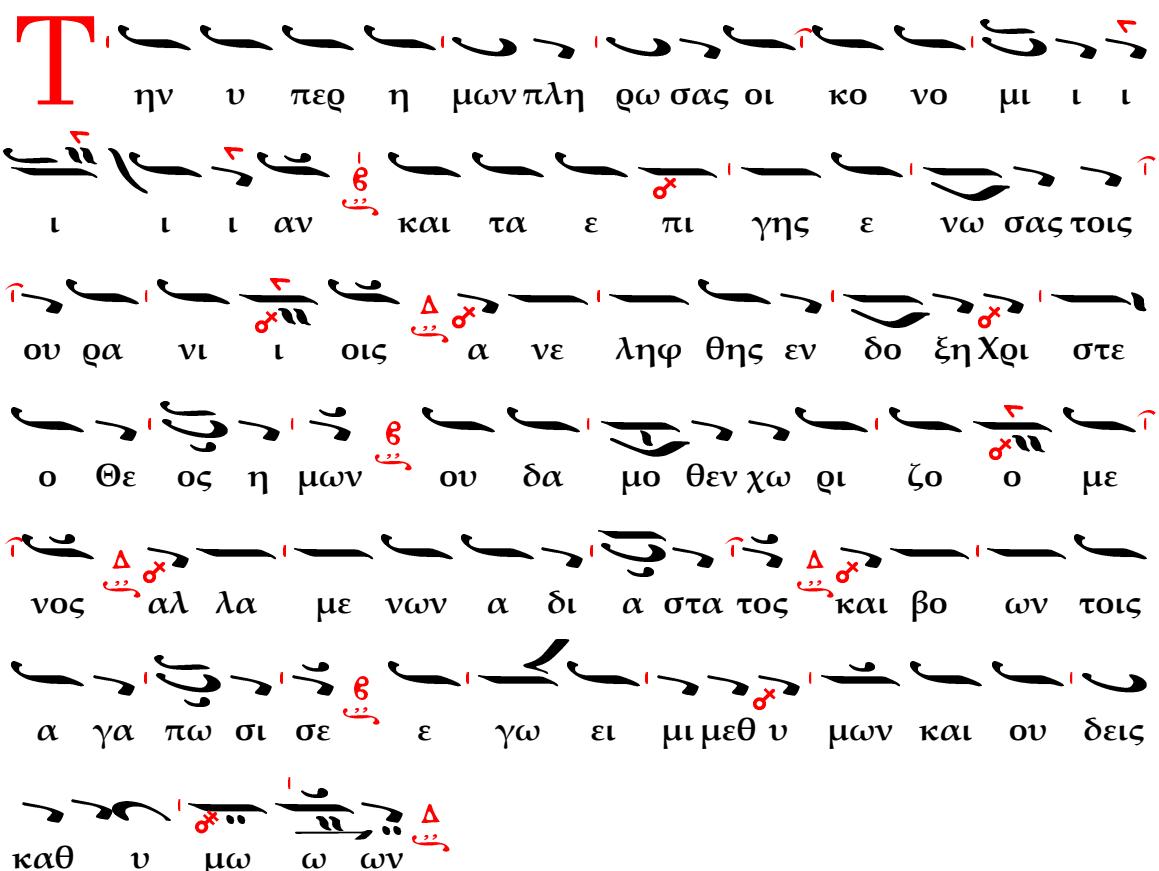
Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.
(ψάλλεται ύπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Τίχος Διθ.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Αύτόμελον.

Τίχος Διθ.

* * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἄγαπε Δι Θε

A Ἀ γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και γι ω και α γι ω Πνε ευ μα

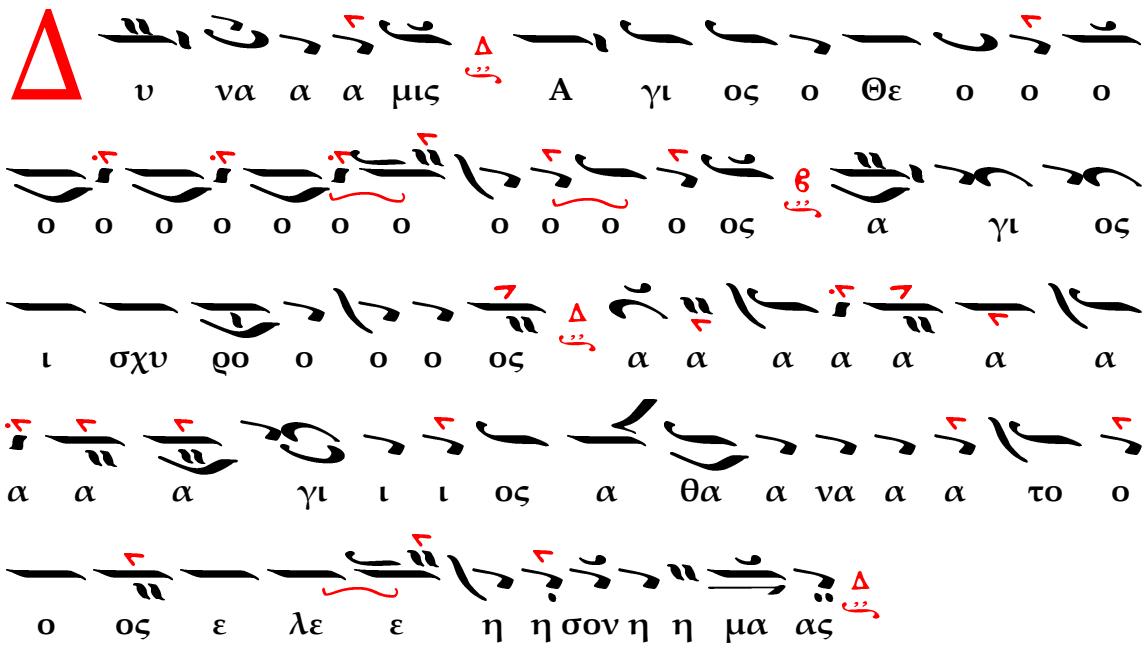
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

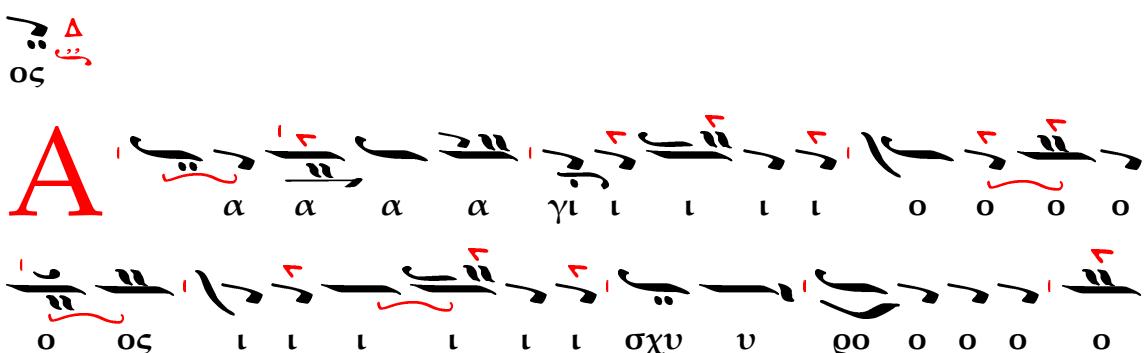
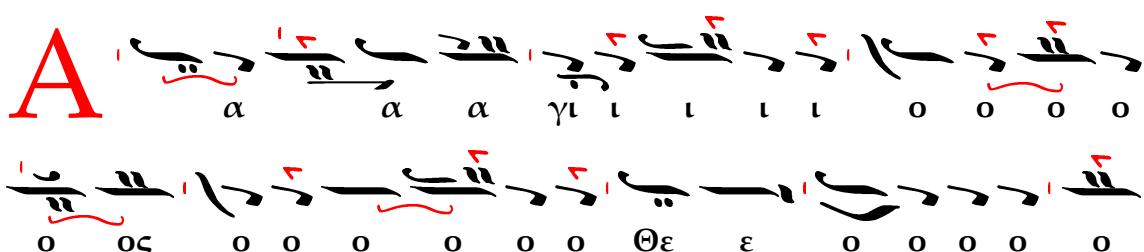
νων α μην

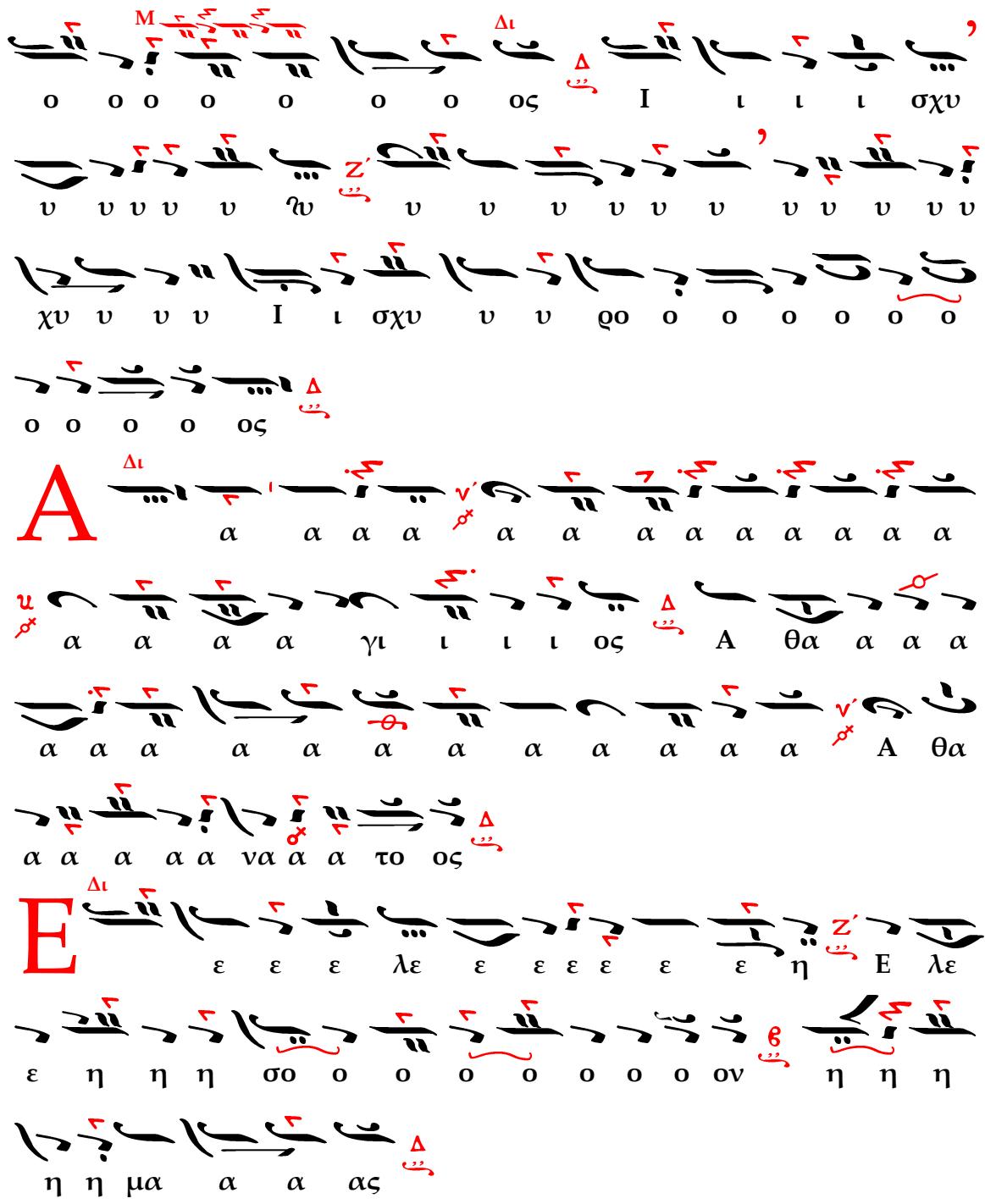
A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Ἅχος Δι Θ

Ἄπόστολου καὶ Εὐαγγέλιου τῆς ἁρετῆς

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ο άνωνυμός: Ψαλμὸς τῷ Λαβίδῃ Προκείμενον ἕχος βαρύς.

· Ο διάκονος· Πρόσχαιρεν

‘Ο ἀγαγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Προκείμενον. (Ψαλμὸς οὗ).

Τυφώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Στίχ. Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ἀσομαὶ
καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

Ὕ ο ϕάλτης.

Ὕχος ψήφα Γα φ

Ψω θη τι ε πι τχς χ δα νχς ο Θε ος Δλ

και ε πι πα σαντην γην η δο ο ξα α σχ Ρι

Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου,
Χ α σο Δλ

μαικαι ψα λω εν τη δο ο ξη η μχ Ρι

Ψω θη τι ε πι τχς χ δα νχς ο Θε ος Δλ

και ε πι πα σαντην γην η δο ο ξα α σχ Ρι

Ὀτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου
Χ και ε ως των Δλ

νε φε λω ων η α ληθει α α σχ Ρι

Ψω θη τι ε πι τχς χ δα νχς ο Θε ος Δλ

και ε πι πα σαντην γην η δο ξα σχ σχ Ρι

Ο διάκονος· Σοφία.

Ο ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Πρξ. α' 1-12)

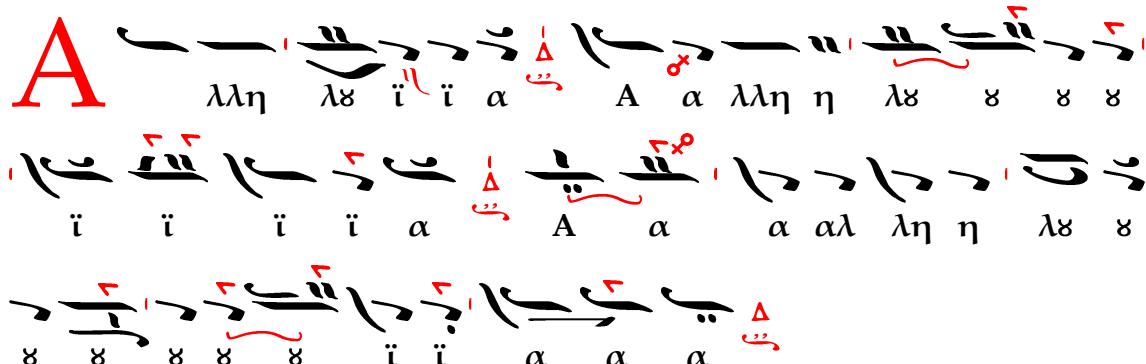
Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὃν Θεόφιλε, ὃν ἥρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι τῆς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἅγιου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· οἵς καὶ παρέστησεν ἐαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὅπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν

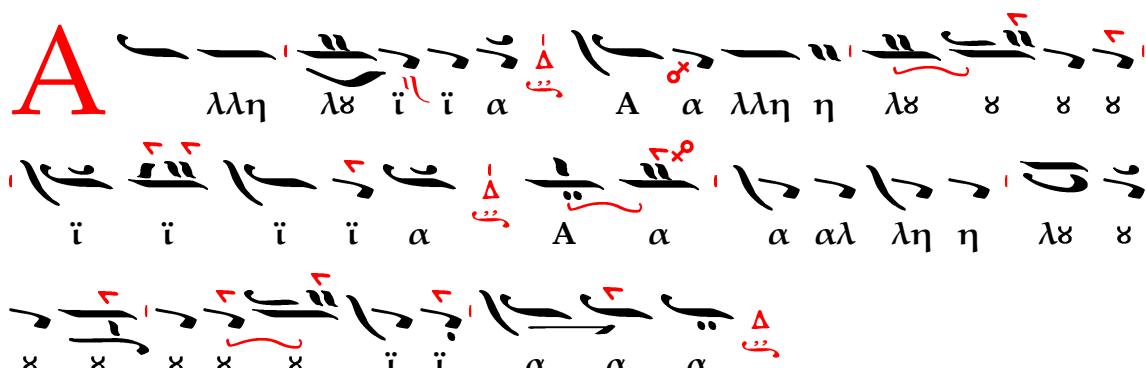
ήκούσατέ μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὑδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἅγιῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστι γνῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἴδιᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ Ἅγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Καὶ ταῦτα εἰπὼν βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν πορευομένου αὐτοῦ, καὶ ἵδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ, οἵ καὶ εἶπον· Ἐνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος δὲ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν. Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ ὅρους τοῦ καλουμένου ἐλαϊῶνος, ὃ ἐστιν ἐγγὺς Ἱερουσαλήμ, σαββάτου ἔχον ὁδόν.

΄Αλληλούϊα (γ'). Ήχος β'. (Ψαλμὸς μστ').

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ

Στίχ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ,

Ku qι oς ev φω vη

η η σα αλ πι i γος

A λλη λ8 ii ii α A α λλη η λ8 8 8 8

ii ii ii ii α A α α αλ λη η λ8 8

8 8 8 8 8 ii ii α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

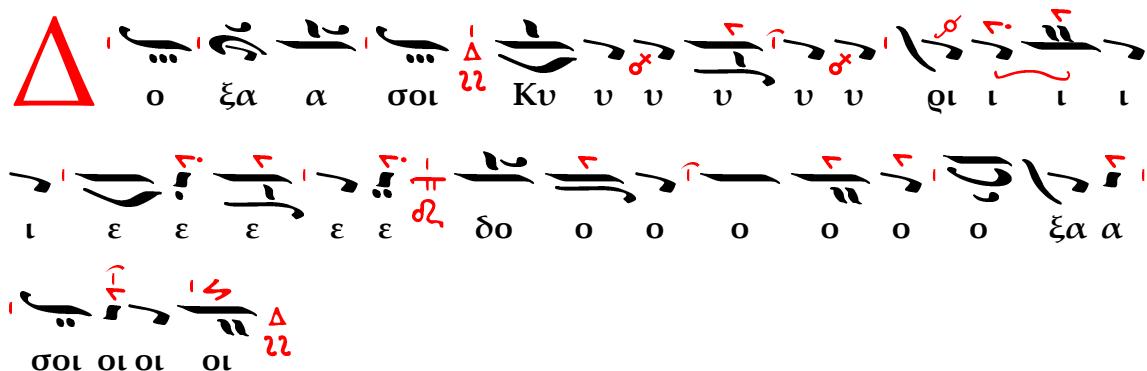
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

(κδ' 36-53).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν ἔστη ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἔστε, καὶ διατί διαλογισμοὶ ὀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἡδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὄστεα οὐκ ἔχει καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου, καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὧν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ φαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς, καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι Οὗτα γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἀφεσιν ἀμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Τούτης δέ ἐστε μάρτυρες τούτων. Καὶ ἴδού ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ ἔως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὑψους. Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἔως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ὀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς

μεγάλης, καὶ ἥσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ Ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἀμήν.

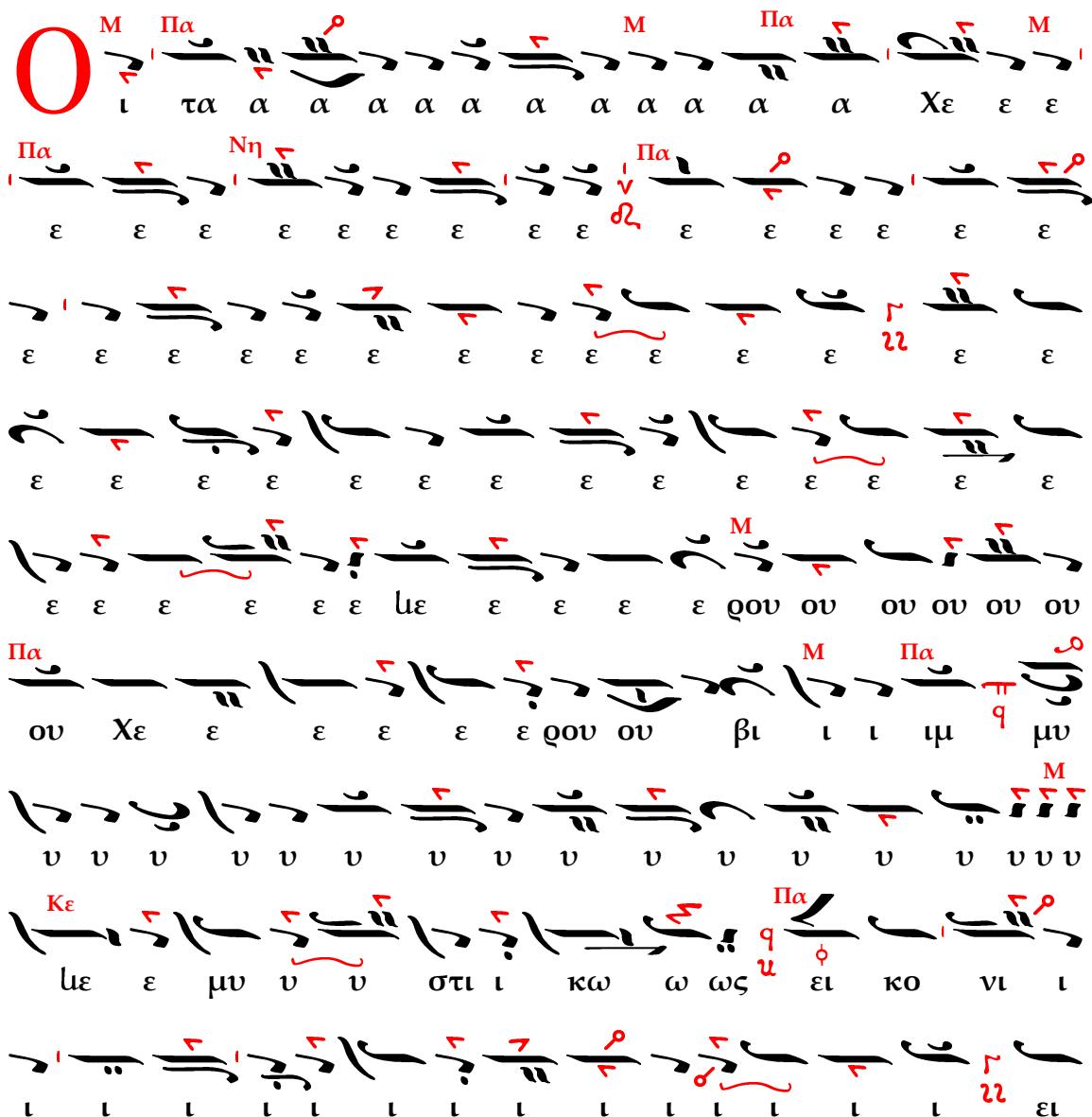
Ἡχος ἵν Δι

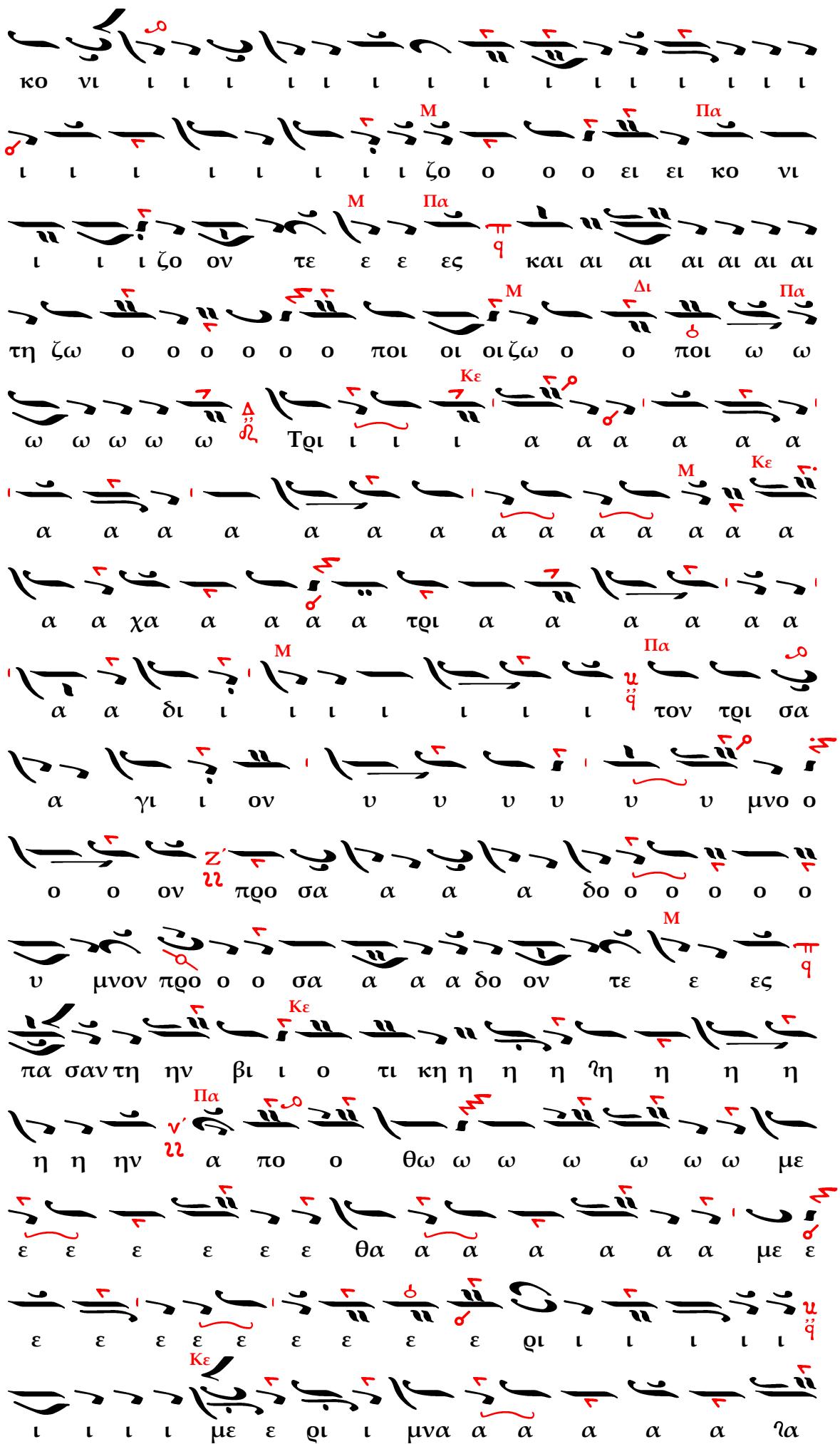

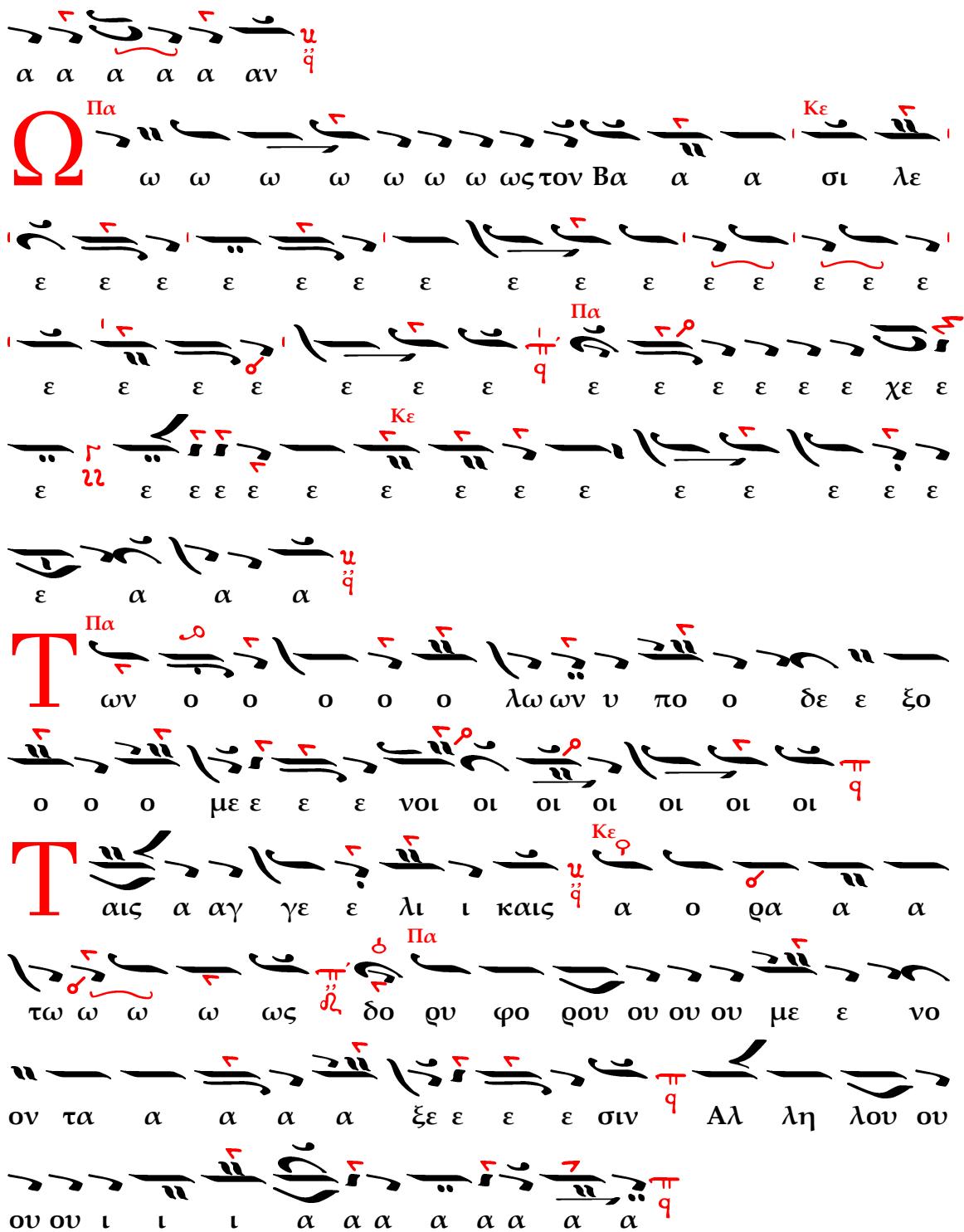
* * *

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἡχος Πα

Λειτουργικὰ παρ’ ἐμοῦ Ἰωάννου τούπικλην Ἀρβανίτη.

Ἡχος πρὸς Παρα

K $\overset{\text{Πα}}{\alpha}$ ν $\overset{\text{ρι}}{\rho}$ ε Ε λε ε ε ε ε η η σον $\overset{\text{ω}}{\omega}$

K **υ** **ρι** **ε** E **λε** ε ε η σον **υ** **ρι**

Kε ν φι ε Ε Δι ε ε ε η η σον Δι

Πα α ρα γχγ Kv ν νι ε **υ**

Кε Δι **α α σχ Κυ οι ε**

Пα πα γα γχχ Κιν ιν ιν ιν οι ι ε

$\sum_{\text{oi} \text{oi} \text{Kv} \text{v} \text{oi} \text{e}}^{\text{Pi}\alpha}$

Σ Πα οι Κυ οι ε

Πα Κατω Πνευ μα τη τη γη υ

η η ι σχυς με **Κε** Κυ ρι ος στε ρε ω μα
 α α α με **Πα** και κα τα φυ γη η με και ου
 ν ν ν ν στης με

Πα α τε ε ρα γι ο ον και Α γι ον Πνευ
Κε μα Τρι α δα ο μο 8 8 8 σι 1 ον **Δ**
Πα και α χω ω ω ω ω ω ω ω ω στον

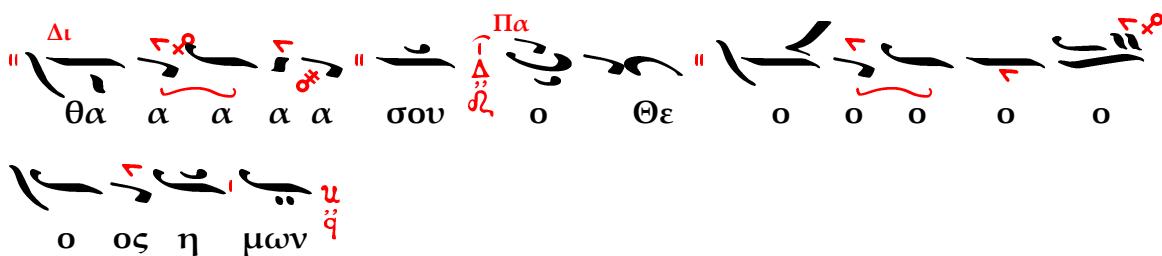
Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, δρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Γίδον τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, δόμοιςιν τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν. Όμολογῷ ἐν βάπτισμα εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος. Άμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι ι αν αι νε σε

ως u
Kαι με τα του Πνε ευ μα τος σ8
Eχο μεν προς τον Δι Κυ υ ρι τ ον Δι
Aα ξι ον και δι τ τ τ τ
 και ον u
Aγι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ι ος
 Σα βα ωθ u πλη οης ο ον οα α νος Δι και η
 γη της δο ξης σου u ω σαν να εν τοι οις υ ψι
 ζοις u εν λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε
 νος Δι εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ον u ω σαν
 να α α ο εν τοις υ ψι τ τ τ
 ι ι ζοις u
Aα α μην u **A**α α α μη ην u
Σε ε ν μν8 8 8 8 μεν π σε
 Eu λο γ8 8 μεν u σοι εν χα ρι στου μεν Κυ
 ν ν ρι τ ε u και δε ε ο ο ο με

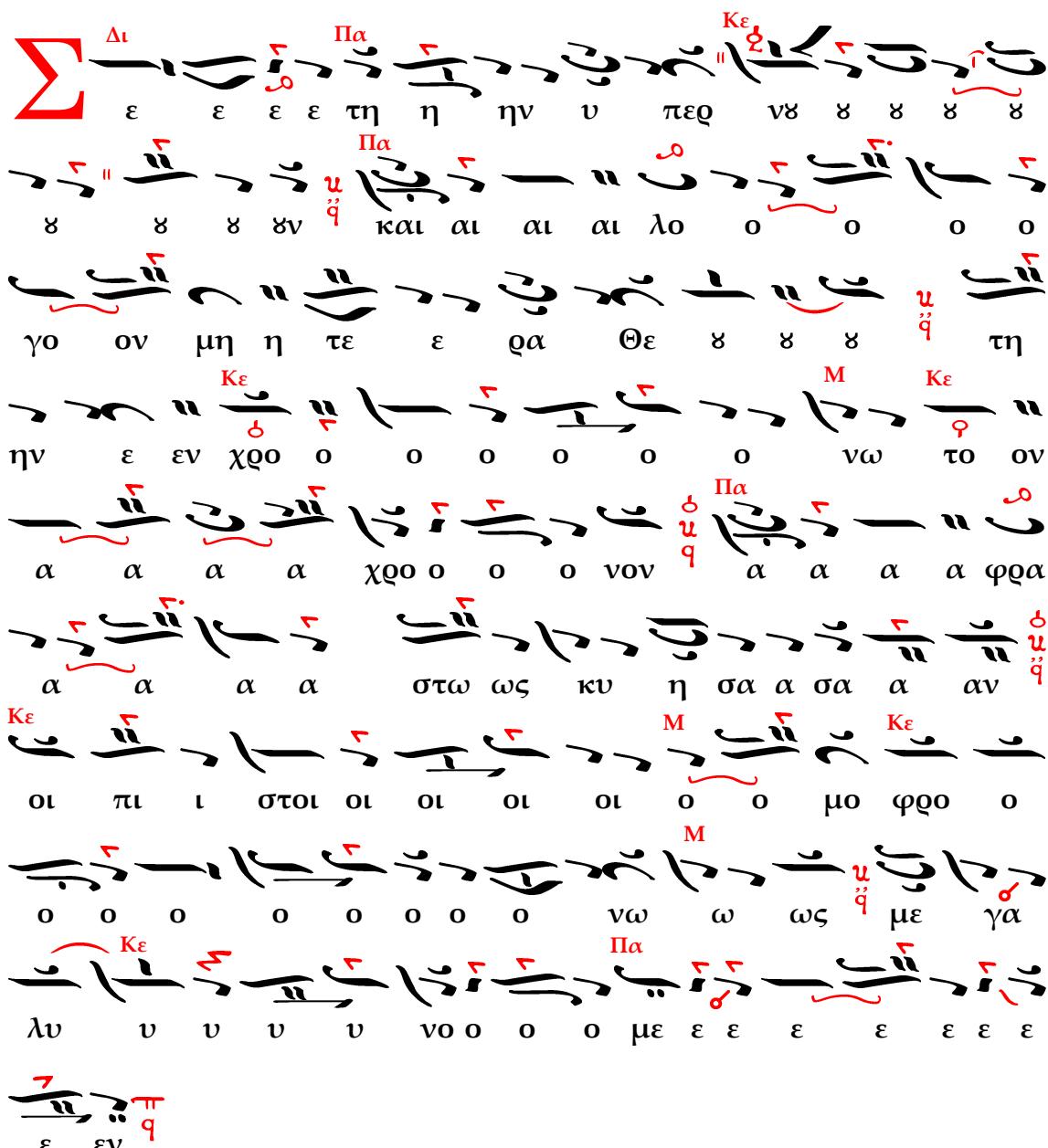

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

‘Ο είρυμὸς τῆς θ’ ωδῆς.

Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως. Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἐκκλησίᾳ Πατρών

Ἐτονίσθη τὸ ἥμισυ παλαιότερον, συνεπληρώθη δὲ χθές, λάβανον, βιαζόμενον.

TA

* * *

Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἡχος Λ Δι

A handwritten musical score on a single staff. The notes are represented by various black ink strokes, some with red outlines or highlights. Red markings include circled 'o' symbols, red 'x' marks, and red 'v' symbols. Below the staff, lyrics are written in Greek letters (alpha, epsilon, nu, etc.) and some English words ('ev', 'lambda', 'mu', 'omega'). Some notes have small red numbers above them (e.g., '0', '1', '2'). Red annotations like 'Ke' and 'Nη' are present. The score consists of approximately 15 measures.

ηα α α α α εν α α λα α α α α α α
 α α χα α ηα α α α α α α α α
 α α α α α α α ε εν α λα α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α ε εν α λα α α α α α α α α α
 χα α α α α εν α α λα α α α α α γ μω ω
 Kv v v v v v v φι i i i i i i
 i i ι i i i i i i i i Kv v φι i
 o o o o o o o os Δι εν φω νη η η η η η
 η η η η η η η η η η η η η η η η η η η
 σα α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α χα α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α
 α α χα α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α

**Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἴδομεν...
Ἄπολυτίκιον.**

Ἡχος οὐ Διθο-

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ὕχος Δι-θο

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως σ8 Κυ ρι ε 6 ο πως α νυ μη σωμεντην δο ο
ξαν σ8 Δ ο τι η ξι ωσας η μας Δ των α
γι αν σ8 με τασ χειν μν στη ρι ι ι ι αν τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν Δ με λε των τας την δι και ο συ υ νην σ8
A λλη λ8 ii α A λλη λ8 ii α A λλη
λ8 ii α α α

Μετὰ τὴν ὄπισθάμβωνον εύχήν.

Ὕχος Δι-θο

χ E 6 η το ο νο μα Κυ ρι 8 εν λο γη με
νον α πο τ8 νυν και ε ως τ8 αι ω ω νος 6 (δις)
T ο ο νο μα Κυ ρι 8 ει η εν λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ον 6 α πο τ8 νυν και ε ως
τ8 αι ω ω νο ο ος

Απόλυσις

Ο ἐν δόξῃ ὀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ
καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...
Δι' εὐχῶν... Αμήν.

* * * * *